

Rábské noviny

občasník pro Bojanovice, Rabí a Čepice

vydává město Rabí a ROSa z. s.

číslo 55, 5. dubna 2023

V tomto čísle:

- Dům na rábském náměstí
- Návštěva z Kozolup
- Rozhovor s ředitelkou MŠ Rabí
- Zápisy do MŠ Rabí a ZŠ Žichovice
- Novinka v knihovně
- Zprávy z výročních schůzí SDH Rabí a SDH Bojanovice
- Zimní setkání mladých hasičů v Sušici
- Zimně-jarní spolkové dění v Čepicích a na Rabí
- Hasičské plesy
- Hráči dámy z Rabí
- Rozhovor o rábské pomoci Ukrajině
- Představení nové radnice
- Usnesení zastupitelstva

město
RABÍ

Úvodní slovo starosty

Vždy, když něco končí, tak něco nového začíná. Frázi, kterou užíváme k oddálení povzdechu nad tím, co nás čeká. Je v ní cítit naděje. Konec čehokoliv je někdy smutný, někdy veselý. V mém případě něco končí, ale zároveň pokračuje. A veselý jsem hlavně já osobně. Končím jako šéfredaktor.

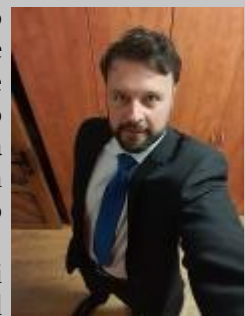
V mém případě si pod slovem šéfredaktor nic světoborného nepředstavujte. Hodiny a hodiny prosezené u monitoru, klávesnice a myši.

Mé první Rábské noviny nesly číslo 42 a sázel jsem je 48 hodin. Vyšly 15. června 2017 a v tom roce jsem jako šéfredaktor „nováček“ dokončil ještě tři další čísla. S odstupem času to vidím jako sebetryznění, které se postupně přirozeně odsouvalo k jedinému vydání novin za rok. Nebylo to vyhoření, ale klinická novinářská smrt. S mou prací jsem to skloubit prostě nedokázal.

Když je nám lidem nejhůře, tak vlastní vyslovené přání funguje zaručeně. Od roku 2017 jsem si přál najít nějakého zapáleného profíka, abych nemusel

noviny svěřovat do rukou firem, které se jimi pro obce zabývají. Stojí to nemalé peníze a starost se psaním článků by mi to stejně neulehčilo. Šest roků jsem si přál, abych napsal svůj poslední úvodník. Přání se stalo skutečností díky nové šéfredaktorce Tereze Freidingerové.

Když jsem do novin vkládal její první článek v minulém čísle RN o sázení stromů, tak jsem věděl, že to je přesně ta osoba, kterou naše noviny potřebují. Nic nekončí, ale pokračuje. Přeji Terce, aby jí co nejdéle bavilo tvořit obsah novin. Jejich dosah je totiž neuskutečný a mnozí lidé v dalekém okolí nám je neskrývavě závidí. To bude sílit a pokračovat, protože jsme v další krásné etapě našeho pokladu jménem Rábské noviny.

Mira Kraucher

Od garsonky po mezonet. Režné zdivo rábského torza se už brzy dočká prvních obyvatel.

Opuštěný dům na rábském náměstí konečně nabude smysluplného využití. Měl to být objekt veřejné vybavenosti, takový socialistický obchoďák. Ale dva roky po zahájení stavby přišla revoluce a budovu čekal jiný osud. Na tři dekády se stala smetištěm a zašívárnou pro místní sprejery. V roce 2021 dům koupila plzeňská společnost ConTree Concept, která zde buduje jedenáct bytů, osobitou kavárnu a komerční prostory.

„Nejsem místní, ale s kamarády pravidelně sjíždíme Otavu,“ vypráví Petr Minář—předseda správní rady firmy vlastníci dům—jak jej objevil. Když v roce 2020 po nějaké době zase projížděli Rabím, zahlédl ceduli „na prodej“. „Rozhodování trvalo půl roku. Možná nám nahrávalo, že byl covid a my měli čas nad tím hodně přemýšlet,“ zpětně hodnotí dlouhé rozhodování.

Dům byl přes čtvrt století opuštěný a bylo jasné, že investice do rekonstrukce bude nemalá. „Nejsme klasičtí developeři, kteří udělají vše najednou a obratem rozprodají. Víc se nad projekty zamýšlíme a chceme, aby měli nějaký cíl, nějaký smysl. Je v tom více vizionářské práce. Dali jsme si do tužky všechny kalkulace a vyšlo nám, že by projekt mohl něco vydělat, a ještě přinést užitek,“ popisuje investor nelehkou volbu.

„Na začátku nám v rozhodování pomohl místní starosta a my věděli, že tady nebudou problémy s obcí, jako bývá někde jinde. Vše do sebe zapadlo. Po pravdě, hodně jsme se řídili emocemi a zkušenostmi ze za-

hraničí,“ vzpomíná.

Byty, kavárna nebo ordinace

Na začátku noví majitelé postavili na stůl dvě varianty. Buď dům pro seniory, nebo bytový dům k pronájmu nebo prodeji s komerčními prostory v přízemí. „První variantu jsme zvrhli záhy. Hrubá stavba by nám nedovolovala splnit požadavky na kapacity takového domu, bezbariérovost a podobně,“ vysvětluje Minář. Vyhrála tedy studie bytového polyfunkčního domu.

V přízemí z hlediska hlučnosti a blízkosti k silnici budou komerční prostory, které budou mít tři části. V jedné by měly vzniknout lékařské ordinace, ideálně zubařské. ConTree Concept se specializuje na rea-

Petra Mináře—majitele firmy ConTree Concept, zaujala budova, když projížděl Rabím s přáteli na dovolenou. Foto: tf

Z venku vypadá dům už přívětivě, uvnitř jde ale stále o hrubou stavbu. Foto: tf

lizaci stomatologických ordinací, zejména ve Švédsku a Norsku. Proto by ráda tuto zkušenost přenesla i sem. „Lékaře ale nemáme nasmlouvané. Neděláme to pro nikoho konkrétního,“ přiznává majitel objektu, že jde zatím spíše o

Dominantou vstupní haly bude dub a ohýbané trubky mosazné barvy. Foto: ConTree Concept

Byty budou nabízené v zařízené podobě. Foto: ConTree Concept

Podkrovní mezonety, které budou čtyři, budou nabízet i vestavěné úložné prostory Foto: ConTree Concept

vizi. „V úvahu přichází také ambulance obvodního lékaře-nebo fyzioterapie. Variant může být více,“ dodává.

Další část komerčních prostor je zamýšlena pro speciální prodejnu nebo jako servisní prostor, například pro cyklistiku.

Poslední a nejprosluněnější část bude originální kavárna s pražírnou vlastní kávy, jejíž dominantou by měla být zahradní terasa. „Chceme na dvoře vytvořit architektonicky zajímavý prostor, takové lákadlo pro zákazníky. Aby byl z kavárny pohled na hrad i do zeleného prostředí. Počítáme i se zázemím pro děti,“ zasní se investor.

Dub, kov a benátský štuk

Druhé nadzemní podlaží a podkroví bude patřit bytům. Těch bude celkem jedenáct. Druhé patro nabídne byty od garsonky po 3kk a v podkroví budou čtyři mezonety s metráží 80-120 m².

„Není naší cestou dům dlouhodobě vlastnit. Nechceme ale jenom udělat nějakou budovu, a pak od toho utéct. Chceme projektu dodat něco navíc, aby o něj byl zájem,“ vysvětluje filosofii své vizionářské práce Minář. Tím „něčím navíc“ je velmi příjemný a hřejivý interiér, jehož nosnými prvky jsou dřevo a kov v teplých barvách.

„Byty bychom chtěli nabídnout vybavené, jak jsou navrženy ve vizualizacích. Ale budou dvě možnosti. Jedna bude holá, jenom podlahy. A druhá bude včetně vybavení,“ popisuje zá-

pokračování na straně 4

měř investor. „Pro spoustu lidí je velmi náročné si interiér navrhnout sám. Proto jsme k projektu přizvali výbornou bytovou designérku, která byty rovnou navrhla. A také spolupracujeme s truhlářskou firmou, která by byla schopná návrhy pro zákazníky zrealizovat,“ vysvětluje, proč se vydali touto cestou. „Jestli byt bude stát o tři sta tisíc víc, ale bude komplet na klíč a nový majitel si jenom dokoupí koberečky podle vkusu, tak to je velká přidaná hodnota,“ myslí si.

Interiéry jsou navrženy moderně s novofunkcionalistickým nádechem. To jim dodává vzdušný a zároveň útulný vzhled. Spojující linkou všech prostor je dřevo. Najdete ho na schodištních náslapech, dveřních obložkách nebo oknech. Uvnitř dominuje dub. Okna jsou smrková, v pěti vrstvách nátěru a s čepovanými spoji. Vysoký standard tohoto bytové domu dokresluje i plánované využití benátského štuky v některých obytných prostorech.

Noví Rábští?

Z venku už dům vypadá obyvatelně, ale zevnitř jde stále o hrubou stavbu. Proto není ještě možné byty dohledat v nabídce, i když zájem už o ně podle investora je. „Už se u nás byli informovat dva mladí lidé ze Sušicka, jestli by si mohli rezervovat byt. Ale ještě je na domě hodně práce.“ To potvrzuje i starosta Rabí Miroslav Kraucher, na kterého se také již obrátili místní s dotazem ohledně koupě bytu.

V prvním patře vznikne 9 bytů, z toho jeden s terasou do dvora. Foto: tf

V přízemí bude kavárna s vlastní pražírnou. Foto: tf

Na to, kdo si nakonec byty koupí nebo pronajme, si budeme muset ještě nějakou chvíli počkat. Jestli zde budou žít na stálo, nebo sem budou jenom jezdit na rekreaci, teprve uvidíme. Každopádně obec by nové Rábské uvítala.

„Z pohledu obce je dobré, že zde vzniknou byty. Mohli by se přistěhovat další lidé, protože Rabí demograficky spíše ztrácí. Kdo bude mít o tyto byty zájem, je otázkou. Ale obec by do toho neměla zasahovat,“ zamýšlí se starosta nad novou funkcí domu. „Spousta lidí by očekávala, že v domě nakonec

vybuduje byty obec a že je pak bude za půldarma prodávat nebo pronajímat. Ale ta doba už je pryč. Musí se k tomu přistoupit komerčně, jinak by tu dál stála rozestavěná stavba,“ hodnotí situaci Kraucher.

Dobudování rábského torza bude pro nás pro všechny velkou úlevou. „Jsem nakloněný tomu, že se dům dorealizuje a náměstí se dokreslí. A konečně zmizí to červené rezné zdivo, pomník minulé doby,“ uzavírá starosta.

Hasiči jsou oporou obce, notovali si rábský starosta s poslankyní a starostkou Kozolup Michaelou Opltovou

Ve středu 29. března 2023 navštívila Rabí starostka Kozolup a poslankyně za Plzeňský kraj Michaela Opltová. Ta je mimo jiné už jedenáct let zapálenou dobrovolnou hasičkou. I proto je členkou sněmovního Podvýboru pro Hasičský záchranný sbor České republiky. A právě téma sboru dobrovolných hasičů a výjezdových jednotek bylo předmětem jejího setkání s rábským starostou Miroslavem Kraucherem.

Starostka Opltová a starosta Kraucher rozebírají seznam projektů realizovaných v Rabí za posledních 20 let. Foto: tf

V rábské zbrojnici sklídil největší nadšení sušák na boty. Foto: tf

Michaela Opltová je už čtvrté funkční období starostkou Kozolup a od loňských sněmovních voleb i poslankyní České republiky. Její nosné téma jsou zejména sbory dobrovolných hasičů a posilování jejich vybavenosti a kapacit, které zná jak z vlastní zkušenosti dobrovolné hasičky, tak starostky malé obce. A nyní i z pohledu zákonodárkyně.

Svou poslaneckou aktivitou se snaží motivovat obce k čerpání dotací na podporu místních hasičských sborů. Jeden takový e-mail s informacemi o dotacích přišel i rábskému starostovi, který obratem političku a hasičku v jedné osobě pozval k nám. A ta pozvání přijala.

Ústředním tématem setkání měli být hasiči, ale ukázalo se, že obec Kozolupy a město Rabí mají společného mnohem víc

než jenom hasiče. Zejména téma zajištění bezpečné dopravy, a také generační obměnu radnice a s tím spojené nové pohledy na správu věcí veřejných. A také žádání o dotace.

V Rabí se se za posledních 8 let realizovalo přes 45 projektů řádově za několik desítek milionů korun. Nejvíce ale starostku Opltovou zaujala naše dovednost pracovat v rámci místní akční skupiny (MAS). „To je super, že umíte pracovat s MAS Pošumaví. Výhoda MASek je, že finance rozdělují v území, které znají. Většina starostů ví, že jsou v nějaké MASce, ale neumí s tím pracovat,“ s nadšením glosovala náš třístránkový list realizovaných akcí, nad kterým si starosta se starostkou posdíleli své zkušenosti. Konkrétně šlo o nákup terénní čtyřkolky, na kterou nám MAS

přispěla 95 %. Nebo výstavbu nové hasičárny, na kterou jsme dostali 5,6 milionu korun.

Se starostkou Opltovou jsme navštívili i rábskou hasičárnu, kde největší nadšení sklídil sušák na boty. Ale také nám vyjádřila veliké uznání, že radnice dokázala získat dopravní automobil neboli „dėáčko“— prostě hasičskou dodávku— přes dotace už v roce 2017.

Společně si Kraucher s Opltovou notovali, že hasiči jsou pro malé obce důležití. „Jako starosta vím, že se na ně mohu obrátit. Že jsou tady, když něco obec potřebuje. A vím, že se k té obci mají,“ komentoval vztah hasičů a obce rábský starosta. Druhým dechem ale starostka Opltová nadsázkou dodala, že až budou mít hasiči úplně všechno, aby pak nechtěli třeba i ponorku.

Letos odchází do první třídy osm dětí, přesto se rábská školka určitě naplní, věří její ředitelka

Rábská mateřinka dlouhodobě hlásí plno. Tedy dvacet dětí. Ty nejčastěji pochází z Rabí, Čepic a Bojanovic, ale mezi současnými žáky jsou i ti z Budětic a Nezamyslic. V tomto roce školka však stojí před velikou výzvou—v červnu ji opustí hned osm budoucích prvňáčků. S ředitelkou MŠ Evou Mešinovou (40) jsme si povídaly o zápisech, spolupráci rábské školky s dalšími mateřinkami, jejich aktivitách, rozvoji a změnách, které jí v dohledné době čekají.

Většina školek v regionu osciluje okolo plné obsazenosti. Jak je to v té vaší naší školce?

Vychází nám to akorát. Když se stane, že nám chybí jedno dítě, zpravidla se během školního roku doplní. My, Žichovice, Horažďovice a Sušice jsme školky na hlavním tahu. Ale jsou tu i další. Školka je v okolí spousta, ale všichni je mají hodně plné. Nicméně je běžné, že když má některá zaplněno a my máme ještě místo, tak o nás řeknou rodičům. Takže pokud se naše školka nezaplní během řádného zápisového termínu, tak během léta je plná. Letos ale bude odcházet osm dětí a to už je dost.

Říkáte, že ostatní školky na vás upozorní rodiče. To znamená, že máte nějakou regionální platformu ředitelů a ředitelky školek?

To nemáme, ale my ředitelky si to mezi sebou říkáme. Funguje to na bázi neformálních kontaktů. Hodně spolupracujeme s žichovickou školkou, kde je velmi zkušená paní ředitelka. Je pro mě důležité, že si můžeme i poradit.

Eva Mešinová (vlevo) se svou kolegyní Hanou Novákovou (vpravo) a dětmi z MŠ Rabí na oslavách MDŽ v KD Rabí 4. března 2023. Foto: tf

Podobně spolupracujete i s jinými školkami?

Rozjíždí se spolupráce s křesťanskou školkou v Horažďovicích a velmi úzký vztah máme s Pačejovem, kde mají dopravní hřiště. S tamní ředitelkou bychom rády spolupracovaly i v oblasti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP, pozn. redakce). Domluvily jsme se, že bychom se jednou za měsíc navštěvovaly formou jakýchsi stáží. Jedna učitelka od nich by přišla ukázat našim dětem, co dělají, a nao-

pak. Aby nedošlo k oslabení týmů, tak by ji v jejich školce zaskočila jedna učitelka od nás. Obě by se tak staly na čtyři hodiny pevnou součástí druhé školky a mohly bychom mezi sebou opravdu sdílet.

To zní skvěle. Já sama jsem s vaší školkou skrze mé děti spojená už třetím rokem a vidím, jak se váš tým velice posunul.

Ano. Paní učitelka Hanka loni dokončila vysokou školu. Ten samý obor co já o rok před ní

—předškolní a mimoškolní pedagogika v Budějovicích. Obsahově se momentálně rozvíjíme v environmentální výchově. Učitelky Hanka a Markéta byly například na školení v plzeňské ZOO nebo jsme zapojeni v Mrkvičce (viz www.e-bedrnik.cz/maturske-skoly/co-je-program-mrkvicika, pozn. redakce). My jezdíme k nim, nebo lektoři z Mrkvičky jezdí za námi. Například se v jejich programu děti učily vnímat přírodu smysly a chodily bosé po trávě, po dřevě.

Hodně investujete do DVPP. Co jsou v této oblasti vaše priority?

Snažím se vzdělávat nejenom v oblasti vedení dětí, ale i dospělých, abychom měli ve školce poklidnou atmosféru. To je hodně důležité. A zároveň se ve výběru seminářů zaměřuji na problémy, co mohou přijít. Letos nám ve školce končí podpůrné opatření. To znamená, že jedno z našich dětí vyžadovalo větší péči a mělo asistentku pedagoga. Už před mým nástupem byl ve školce jeden chlapeček s podpůrkem. A to současné dítě není určitě poslední. Taková je realita a my na ni musíme být připraveni. Proto usiluji o to dokázat se posouvat i v tom, co přijde. Zjišťovat informace i o tom, co děti se speciálními vzdělávacími potřebami čeká, až od nás odejdou.

Už jste zmiňovala některé členky vašeho týmu. Paní učitelku Hanku a Markétu, asistentku pedagoga. Kolik vás je?

Teď je nás pět. Já na pozici po-

věřené ředitelky a učitelky. Hana Nováková jako učitelka, Markéta Balcarová je učitelka a zároveň školní asistentka, Ivana Dušková asistentka pedagoga a Ivana Brejchová je provozní zaměstnankyně. V září ale nastanou změny. To je pro mě momentálně důležité téma. Bude se vracet učitelka po mateřské dovolené a zároveň bude odcházet žák, na kterého je vázáno podpůrné opatření a bude končit i asistentka pedagoga. Já, Hanka a učitelský úvazek Markéty jsme placené jako pedagožky ze státního rozpočtu. Nejistá je ale její pozice školní asistentky. Ta je hrazená z šablon (*dotace EU a MŠMT, pozn. redakce*) a ty v červnu končí. Sehnat lidi s požadovanou kvalifikací a na tak malé úvazky, jako je pozice školního asistenta, není jednoduché. Ale chceme ji udržet, proto plánujeme v březnu požádat o další šablony. Obec platí chod školky. Tedy energie, část potravin, materiál.

Personální náklady jsou ale kombinací státního rozpočtu a dotací.

Vy jste mého syna přijali jako čerstvě dvouletého, což je ve velkých měst utopie. Ale zároveň chodí do jednotřídky s předškolními dětmi. Jak se dá skloubit takto nesourodá skupina?

Dá se dělit. Samozřejmě je chceme stmelit, ale co se týče řízené činnosti, tam je dělíme. Školka není jenom o hraní, děti musíme také posouvat, ale každý rok dítěte má jiné požadavky. Proto se je snažíme dělit na menší slůňata a na větší kořata. Kořata jsou letos jenom předškoláci, protože jich je osm. Ale příští rok tam nejspíš budou jak předškoláci, tak ti ze středního věku. U těch ale bude záležet na šikovnosti a v čem to které dítě bude potřeba posunout.

Syn byl váš první dvouleták?

pokračování na další straně

V rámci environmentální výchovy školku navštívil místní myslivec Josef Tauchen. Foto: archiv MŠ Rabí

Byl první. Už předtím jsme měli dvou a půlletou holčičku, ale ta brečela a rodiče se po měsíci rozhodli ji odhlásit. Nicméně ve třech letech přišla zpátky a už to bylo dobré. Potřebovala dozrát.

Hlavně ve větších městech roste zájem o zápis dvouletých dětí. Setkáváte s tím i vy?

Zatím se s tím nesetkáváme. Ale materiálově ve smyslu hraček a vzdělávacích materiálů jsme na dvouletáky připravení. Nicméně školka není připravená hygienicky. Pokud máme ve školce dvouletáka, měli bychom mít přebalovací pult a vyřešený odpad plen. A to i tehdy, kdy dítě už pleny nemá. Po pedagogicko-výchovné stránce to výzvy vložene nepřináší. Naopak je výhodou, že na dítě můžeme působit po delší dobu. Když je dítě ve školce po celou školkovou dobu, tak víme, jaké bylo na začátku a jak s ním můžeme postupovat. Na práci s úplně malými dětmi jsme proškolené všechny.

S dětmi děláte spoustu skvělých aktivit. Například pracujete s jídlem. Kde čerpáte odolnost k ustání tak bordelometných aktivit?

Děti si to po sobě uklidí. Tedy hlavně ty starší, ale ty mladší to vidí a až poporostou, tak se do úklidu také zapojí. Inspiraci hledáme na internetu a na we-

Jednou týdně děti vaří, pečou nebo jinak tvoří s jídlem. Foto: archiv MŠ Rabí

Už pekly hnětýnky nebo štrůdl nebo vyráběly pečený čaj. Foto: archiv MŠ Rabí

binářích. Většinou si každá učitelka hledá takovou aktivitu, aby ladila s tématem týdne. A když nejde najít tematický hokus pokus, tak se peče. Dělalí jsme cukroví, perníčky, hnětýnky, palačinky, sirupy. Když jsme měli přebytek ovoce ze zahrady, udělali jsme zapečený čaj.

Vy máte svůj záhonek. Jak se něco pěstuje se skřítky?

Je to zajímavé. Představy dětí například o tom, kde se bere cibule—v Tescu—není bohužel jenom vtip. V dnešní době už se tolik doma nepěstuje. Na záhonku máme jahody, mrkev, kukuřici. Také jsme sázeli brambory, aby děti viděly, jak vypadají. Ale když zasadíme na jaře, tak v létě se sbírá. Chtěli jsme zasadit hrášek, ale ten by uzrál na konci července. Takže pěstování máme takto ztížené. Například pažitku využíváme na svačiny. Mrkev si samy vytrhají a tu použijeme na poma-

zánku.

Vaše školka je místo, kde jsou rodiče a prarodiče zapojení. Co školce tato otevřenost a proaktivní spolupráce s rodiči přináší?

Chceme, aby rodiče viděli, že si jejich děti ve školce jenom nehrají. Že je k něčemu vedeme. Rodiče zapojujeme většinou tematicky. Teď například plánujeme s jednou maminkou, která maluje putovní kameny, že by přišla a malovala je s dětmi. Zapojení rodiny a okolí je důležité i pro děti. Můžou ukázat rodičům, jak to vypadá v jejich světě. Říct, tady je ta moje postel, z této stavebnice stavím, tady mám ručník. Když to ukazují, umí to i popsat. Doufám, že spolupráce s rodiči bude dál na komunikativní a pohodové úrovni. Že to bude dál pokračovat.

Eva Mešinová: Ředitelkou rábské školky jsem už šestým rokem

Eva Mešinová (40) nastoupila do naší školky v roce 2017 jako učitelka. Ale už po pěti měsících se ujala jejího řízení po Drahušce Houdkové, která se rozhodla odejít do penze. „Oficiálně jsem pověřenou ředitelkou, protože jsem nebyla vybrána na základě výběrového řízení, ale byla jsem dosazena do funkce zřizovatelem,“ vysvětluje status své pozice Mešinová. Výběrové řízení bylo vyhlášeno dvakrát. Podruhé dokonce v regionálních denících, ale nikdo se nepřihlásil. Ona sama se o pozici kvůli kvalifikaci ucházet nemohla. Tu si však během svého působení v Rabí doplnila a v roce 2021 získala na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích bakalářský titul v oboru předškolní a mimoškolní pedagogika. Funkční období ředitelky MŠ je šestileté, a proto bude letos vypsané nové vý-

běrové řízení, do kterého má v plánu se přihlásit.

Cesta Evy Mešinové k vedení mateřské školky však nebyla přímočará. „Já mám vystudovanou střední strojní průmyslovku, ale v oboru jsem nikdy nepracovala. Byla jsem recepční,“ popisuje svou pracovní kariéru před nástupem do školství, ke kterému ji přivedlo rodičovství. „Mám dvě děti. Už po prvním jsem přemýšlela, jak skloubit rodinu s prací, a proto jsem mezi dětmi vystudovala VOŠ zaměřenou na daně a účetnictví,“ vysvětluje. Právě zkušenosti z tohoto oboru se pro ni staly v počátcích funkce ředitelky velikou oporou. „Díky účetnictví jsem věděla, co papírování obnáší,“ vzpomíná. O kariéře ve školství začala přemýšlet po druhém dítěti. Udělala si kurz asistentky pedagoga a v roce 2015 nastoupila v mateřské škole v Sušici. Přiznává ale, že tato pozice pro ni nebyla to pravé. „Být asistentkou mě příliš nenaplňovalo, proto jsem si začala dodělávat střední pedagogickou ve Staňkově.“ Po

Eva Mešinová. Foto: tf

jejím ukončení přešla v sušické mateřské škole na pozici učitelky a odtud plynule k nám. Letos je ve školství již osmým rokem a v současnosti se dál rozvíjí hlavně v manažerských dovednostech, zejména ve vedení lidí.

-tf-

Oblíbená školková aktivita—hokusy pokusy. Foto: archiv MŠ Rabí

Děti z rábské mateřské školy vystoupily společně se svými učitelkami Hanou Novákovou a Evou Mešinovou 4. března 2023 na oslavě MDŽ. Foto: tf

Zápis do MŠ Rabí: 10. 5. 2023 od 8:00 do 12:00

Jaká je celková kapacita? 20 dětí ve věku 2-7 let

Kolik bude MŠ přijímat děti? Pro školní rok 2023/2024 se uvolní až 8 míst

Co je potřeba k zápisu? Veškeré dokumenty (příhláška, školní vzdělávací program, školní řád) jsou ke stažení na stránkách www.ms-rabi.cz v sekci dokumenty. Doporučujeme se s nimi seznámit včas. Na přihlášku je potřebné i potvrzení od pediatra.

Jak a kdy se dozvím, zda je mé dítě přijato? Každé dítě dostane při zápisu unikátní kód. Seznam těchto kódů s informací o ne/přijetí k předškolnímu vzdělávání bude zveřejněn na stránkách školky a města Rabí.

Co by děti měly při nástupu umět? Být s ohledem k věku samostatné, tzn. umět se svléknout a obléknout (malým dětem samozřejmě pomůžeme), umět jíst lžící a být bez plen. Dvouletíci mohou mít dudlík.

Je možné školku navštívit? Po domluvě je možné vás po prostorách a zahradě naší školky provést. Také v den zápisu mohou rodiče s dětmi pobýt ve školce podle své potřeby.

Mohu přihlásit i dítě, kterému ještě nebyly tři roky? Pokud to kapacity dovolí, MŠ přijímá i děti dvouleté. Je ale potřeba počítat s postupnou adaptací. V den zápisu však už musí být dítěti dva roky. Děti, které dosáhnou dvou let až během školního roku, mohou být po domluvě přihlášeny až poté. Doporučujeme nás kontaktovat předem.

Mohu přihlásit i dítě se speciálními vzdělávacími potřebami? MŠ Rabí má zkušenosti s integrací dětí, které potřebují větší péči. Nicméně záleží na typu podpůrného opatření. Naše škola není uzpůsobena dětem s pohybovým nebo zrakovým handicapem. Pokud se vás tato otázka týká, určitě se nám předem ozvěte. Zodpovíme všechny vaše dotazy.

Kolik školka stojí? „Školovné“ neboli úplata za předškolní vzdělávání dítěte v mateřské škole činí 300 korun měsíčně s výjimkou povinného předškolního roku, který je zdarma. Cena za stravné je závislá na aktuálním ceníku.

Kontakt: Rabí 42; tel: +420 376 596 227; email: skolka.rabi@gmail.com; web: <http://ms-rabi.cz/>

Jaroslava Krčmářová působí v zichovické malotřídce od školního roku 1997/1998. Ředitelkou je od roku 2011. Foto: tf.

Novinkou nedávné doby je rozšíření prostor školy o bývalý byt. Tím škola získala sborovnu, ale také tuto úžasnou učebnu VV a pracovních činností. Foto: tf

Letošní školní rok škola zahájila slavnostním otevřením školní zahrady. Foto: tf

Škola sídlí v budově z 19. století s typicky vysokými stropy. Foto: tf

ZŠ Žichovice: zápis do první třídy proběhne 14. dubna 2023

Žichovická malotřídky je od Rabí, co by kamenem dohodil. V tomto školním roce ji navštěvuje jeden žák z každé z našich obcí. V tom příštím z rábské mateřinky nastoupí za řeku až tři prvňáčci. Jaké je vzdělávání v malé škole a co je její předností oproti těm velikým vysvětluje její ředitelka Jaroslava Krčmářová, která nás v lednu školou provedla.

Město Rabí nemá smlouvu s žádnou základní školou. „Řídím se selským rozumem. Jsme na rozhraní Sušice a Horažďovic a rodiče zpravidla volí školu podle místa pracoviště,“ vysvětluje, proč tomu tak je starosta města Miroslav Kraucher. „Nasmlouváním školy bychom limitovali jak rodiče, tak tu školu, která by musela našim školákům držet místa. A ti by možná ani nenastoupili.“ Dodává s tím, že zatím se nestalo, že by okolní školy rábské děti nedokázaly pojmout.

„Ale samozřejmě, že kdyby se demografická situace měla obracet, museli bychom se tomu přizpůsobit a nějakou školu zasmulvnit,“ říká rábský starosta. Škol je v okolí celkem sedm včetně malotřídky za řekou, která má z kapacity 65 dětí letos volnou více jak třetinu.

Škola v Žichovicích funguje od roku 1897. V současnosti nabízí prvostupňové vzdělání—v tomto školním roce jsou spojené první a třetí a čtvrtý a pátý ročník. Druhá třída je samostatně. „Můžeme žákům nabídnout individuálnější přístup a na to rodiče stále více slyší,“ popisuje hlavní přidanou hodnotu malotřídní školy její ředitelka Jaroslava Krčmářová.

Díky početnému pedagogickému sboru mohou třídy často během výuky dělit. „Několikrát týdně to vychází na 7-8 žáků ve skupině. Logicky se tak může

Druhá třída vyhlíží na novou školní zahradu s altánem. Foto: tf.

učitelka jednotlivým dětem více věnovat a pomoci vytáhnout i ty, které by ve velikých kolektivech mohly zaostávat,“ říká ředitelka.

Malotřídní školy mají podporu ze strany MŠMT a díky tomu mohou rozvíjet svou vybavenost i investovat do personálu. „Ve třídách máme počítače a interaktivní tabule a moderní učební materiály. Ale máme i například samostatnou plně vybavenou pracovnu pro výtvarnou výchovu nebo altán pro venkovní výuku,“ vyjmenovává ředitelka zázemí pro výuku.

Do rozvoje školy investuje každý rok i obec Žichovice, která v nedávné době nechala vyměnit okna, udělat centrální topení nebo pomohla s revitalizací zahrady. „Starosta Žichovic Václav Hlaváč momentálně vyřizuje dotaci na umístění

školní družiny do zámku, kde je krásné prostředí i dětské hřiště,“ nastiňuje ředitelka plány na další rozvoj školy.

Školu je možné navštívit kdykoliv po domluvě. Pokud si ji však chcete alespoň virtuálně prohlédnout už teď, na facebookovém profilu města Rabí najdete celou fotoreportáž z naší návštěvy <https://bit.ly/zszechovice>.

-tf-

ZŠ Žichovice
škola pro život

Z Rabí přes Tobruk až do Královského letectva. Příběh místního rodáka Jaroslava Chmelíka nově k zapůjčení v rábské knihovně.

Nová kniha v rábské knihovně *Za křídly... Válečné osudy letců z Plzeňského kraje bojujících v RAF*. Foto: Marie Jamrichová

Kniha je s věnováním od jejího autora Daniela Švece. Foto: Marie Jamrichová

V únoru 2023 byla do naší knihovny zakoupena nově vydaná kniha *Za křídly... Válečné osudy letců z Plzeňského kraje bojujících v RAF*, ve které je zmíněn i rodák našeho města Rabí letový seržant Jaroslav Chmelík. Publikaci si můžete vypůjčit a v klidu se do příběhů zdejších letců sloužících za kanálem La Manche začíst. O čem kniha je a kdo byl Jaroslav Chmelík?

Knihu napsal Daniel Švec. Ten se tématem Čechoslováků ve službách britského Královského letectva známého jako RAF zabývá již dvacet let. Během nich měl možnost se s několika veterány setkat a povídat si s nimi o jejich osudech.

Ve své knize přibližuje momenty z životů československých letců, zejména z jejich válečných prožitků. Představuje životopisy sto šestnácti příslušníků Královského letectva, kteří se narodili v dnešním Plzeňském kraji.

Zmíněni jsou jak stíhací piloti, piloti bombardérů, navigátoři, radiotelegrafisté, střelci, tak i pozemní personál, který se staral o samotné letouny a o provoz letiště. U každého letce je uveden kompletní životopis zahrnující informace o životě či působení v Československu, popis jeho cesty do RAF, válečné okamžiky z jeho působení v RAF a poválečný život.

Vše je doloženo mnoha zdroji a dobovými fotografiemi. A jeden z životopisů se věnuje i místnímu rodákovi Jaroslavu Chmelíkovi.

Jaroslav Chmelík

V Rabí a jeho okolí stále žijí příbuzní Jaroslava Chmelíka, kteří na něj dodnes vzpomínají jako na rozšafného, milého a usměvavého strejdu. „Táta se narodil v roce 1921 jako čtvrté dítě Josefa Chmelíka a jeho manželky Josefy, rozené Pechandové. Jeho staršími bratry byli Antonín, Josef a František.“ Vzpomínal na svého otce syn Jaroslav Chmelík ml. během setkání rábských občanů s jeho příbuznými dne 6. července 2012, při kterém byla odhalena pamětní deska na budově bývalé školy Rabí.

„Rodiče měli v Rabí hospodářství a při vzpomínkách na své dětství táta hodně často vzpomínal na práci na poli a kolem hospodářství, a také na kluko-

Jeden ze sto šestnácti životopisů letců RAF z Plzeňského kraje se věnuje i místnímu rodákovi Jaroslavu Chmelíkovi st. Foto: Marie Jamrichová

viny, kterých se naprováděl. Dnes už asi není mnoho pamětníků té doby, ale jsem přesvědčen, že by měli o čem vyprávět.“ Pokračoval ve vyprávění syn odbojáře z Rabí.

Jaroslav Chmelík st. navštěvoval obecnou školu v Rabí a měšťanku v Sušici, ze které nastoupil na studia na sušickém reálném gymnáziu, která po dvou letech ukončil. „Když zmiňuji léta jeho školní docházky, vybavují se mi dvě vzpomínky. Jedna z nich je na jeho vyprávění, jak do školy v Sušici chodil v létě i v zimě pěšky, protože peníze na vlak nebyly. Druhá pak na to, jak

hodně si vzdělání považoval a jakou péči a pozornost věnoval mému bratru Radovanovi a mně, abychom v tomto ohledu nezaostávali.“ Vybavoval si Jaroslav Chmelík ml.

Další cesta jeho otce vedla do Zlína do Baťovy školy práce. Zde ho zastihla okupace pohraničí, vyhlášení Protektorátu a začátek války v září 1939. „Rozhodl se, že odejde ze země a zapojí se do zahraničního odboje. V té době mu bylo osmnáct let. Hledal cestu za hranice, hledal někoho se stejnými úmysly.“ Popisuje začátek cesty Jaroslava Chmelíka st. ke Královskému letectvu jeho syn.

Opustit zemi se mu podařilo až v dubnu roku 1940. „Cesta do odboje vedla ze Zlína z velké části pěšky přes moravsko-slovenské hranice do Budapešti na francouzské velvyslanectví. V Budapešti během noci, kdy čekal na transport, byl zatčen maďarskou policií. Následovalo věznění a deportace na Slovensko. Během předávání slovenské pohraniční strážní se mu podařilo utéci a následoval druhý, tentokrát úspěšný pokus o transport do bývalé Jugoslávie.“ Líčil nelehkou pouť svého otce Jaroslav Chmelík ml.

pokračování na další straně

Jeho otci se v Bělehradu podařilo vstoupit do československé zahraniční armády. Přes Řecko a Turecko se dostal do Sýrie, kde byl zařazen k československé jednotce, ze které se v říjnu roku 1940 zformoval Československý pěší prapor 11—Východní. „S touto jednotkou prošel bojové nasazení v Sýrii, severní Africe a spolu s ní byl v říjnu roku 1941 převezen torpédoborci do obleženého Tobruku, kde se zúčastnil bojů o Tobruk na přelomu let 1941 a 1942,“ pokračoval ve vzpomíná syn.

V roce 1942 probíhal u jednotky nábor k letectvu. Jaroslav Chmelík st. se přihlásil, byl přijat a prošel pilotním výcvikem v Anglii a Kanadě. V roce 1944 byl zařazen k 310. československé stíhací peruti, se kterou se zúčastnil celé řady bojových akcí v letech 1944 a 1945. „Měl štěstí, na rozdíl od mnoha jiných válek přežil, nouzové přistání při jednom z bojových letů skončilo na již osvobozeném území Nizozemska a v srpnu roku 1945 se vrátil domů.“ Uzavřel své vzpomínání na otce Jaroslav Chmelík ml.

Následovaly roky šťastné a méně šťastné. Po válce působil několik let jako učitel létání v armádě, v roce 1947 nastoupil jako dopravní pilot u Československých aerolinií, v roce 1950 se oženil a krátce nato jeho létání u československých aerolinií skončilo pro politickou nespolehlivost.

Letový seržant Jaroslav Chmelík zemřel v únoru roku 2002. Byl nositelem celé řady československých, britských a polských válečných vyznamenání. Jeho jméno nebylo nikdy citováno mezi slavnými a významnými osobami historie druhé světové války, nebyl oním velkým hrdinou. Byl však jedním z těch mnoha „obyčejných“ vojáků naší zahraniční armády, bez jejichž nasazení, odvahy a úsilí by se neobešli ani ti nejslavnější hrdinové, kteří se nesporně zasloužili o to, že Československo v době válečného konfliktu dostalo své cti.

„Jestli se na nás táta dívá, jsem přesvědčen, že z této události

(slavnostní odhalení pamětní desky, pozn. redakce) má radost. I když v Rabí prožil jen své dětství, vždy to byl jeho domov a rád se sem vracel. K zážitkům, které provázejí naše mládí, patřilo léto v Rabí, chalupa babičky, vršek Šibeňák, strejdové a tety—tak to zůstalo i dnes po odchodu všech čtyř bratrů. Rád bych Vám všem ještě jednou poděkoval za ocenění, které jste mému otci dnes dali.“ Zakončil na slavnostním odhalení pamětní desky 6. července 2012 své vyprávění syn místního rodáka a letové seržanta RAF Jaroslava Chmelíka st.

Eva Nárovcová, knihovna Rabí

Marie Jamrichová, ROSa

Text vychází z 13. vydání Rábských novin ze dne 15. 8. 2012

Otevírací doba městské knihovny Rabí

Rabí 57

pondělí 15:00-17:00

středa 9:00-11:00

Na budově bývalé rábské školy byla 6. července 2012 odhalena pamětní deska. Foto: tf

Vánoce v Čepicích

Už dlouho jsme v Rábských novinách o Vánocích nepsali. Posledních pár let totiž toto periodikum vycházelo vždycky těsně před těmito svátky, takže psát v předvánočním vydání o loňských svátcích vůbec nedávalo smysl. Proto teď s velkou radostí o tomto krásném čase napíši pár řádek.

Vánoční splouvání Otavy. Foto: hs

Konečně jsme mohli prožít svátky bez omezení a v plném rozsahu, jako jsme byli léta zvyklí. První naší vánoční akcí bývá už na Štědrý den večerní setkání na mostě u sochy sv. Jana Nepomuckého. Obvykle vždycky přivezeme pojízdné ohniště, várnici s něčím teplým dospěláckým, a pak už se jen radujeme z přítomnosti našich sousedů, přejeme si a povídáme. Nejinak tomu bylo i tentokrát. Sešli jsme se v počtu dvaceti devíti a užili si hezký večer, zakončený až zkraje dne dalšího.

Další akcí bývá na Štěpána Splouvání Otavy s Lubošem Brabcem. Jako vždycky ze Sušice k nám do Čepic. Letos se zúčastnilo osmnáct lodí. Trochu menší počet, pravděpodobně z důvodu vyšší hladiny

Na silvestrovský výšlap vyrazilo 67 lidí... Foto: hs

řeky. Přestože to uteklo rychleji než v „sušší“ roky, užili si to všichni.

Poslední naší akcí byl silvestrovský výšlap. Bylo krásně teploučko, a tak není divu, že jsme se sešli v hojném počtu. Přesně nás šlo šedesát sedm. Při výšlapu máme vždy dvě zastávky—na jednom kopci s Dobršínskými a přes hřeben na

kopci druhém s Budětickými. Dvě milá zastavení a posezení s přáteli jsou super a my si je parádně užíváme. Z druhého místa setkání jsme se vydali dolů do naší vísky a den jsme zakončili u Páji v jeho novém domečku.

Takhle jsme si u nás užili Vánoce. Myslím, že každý, kdo chtěl něco zažít, ten zažil.

-hs-

... a potkali jsme se jak s Dobršínskými, tak s Budětickými. Foto: hs

Výroční schůze SDH Rabí: Dařilo se v soutěžích. Omlazujeme sbor.

V sobotu 21. ledna 2023 proběhla v KD Rabí valná hromada zdejšího sboru dobrovolných hasičů. Zúčastnilo se jí přes 60 členů a členek a hostů z HZS Horažďovice, OSH Klatovy, z Žichovic a Bojanovic. Početné zastoupení měli i mladí hasiči z dětského družstva.

Setkání naposledy ve funkci jednatelky zahájila Marie Jarmichová. „Než začne schůze, chtěla bych vás poprosit, abychom minutou ticha symbolicky uctili všechny naše zemřelé členy, kteří již s námi nejsou. Ti, kteří položili životy za hasičskou věc v rámci České republiky,“ vyzvala přítomné. Všichni povstali. Sál se ztišil. Pocta padlým kolegům našťastí nepatřila nikomu z rábského sboru.

„Jsem rád, že se rozjíždí znovu děti,“ převzal slovo starosta hasičů Petr Balcar. Vyzdvihl také úspěchy družstva mužů. „K pěkným výsledkům pomohli jak mladí kluci, kteří už budou za chvíli schopní pro výjezdovku, tak hlavně ti pantátové. Všichni reprezentovali naši jednotku,“ glosoval umístění mužů v soutěžích, ve kterých v loňském roce rábská šplhali strmě vzhůru.

Na okrskové soutěži v Žichovicích 28. května 2022 obsadili 3. místo a postoupili do obvodového kola konaného v polovině června v Čejkovech. „K našemu překvapení jsme skončili na čtvrtém místě a to byl postup do okresního kola, které se ko-

Členové výboru (zleva) Petr Balcar, naposledy v roli jednatelky Marie Jarmichová a Vladimír Brejcha. Foto: tf

nalo o týden později v Bystřici nad Úhlavou,“ vzpomínal velitel sboru Václav Hejpetr. V okresním kole rábská narazili na tvrdou konkurenci a umístili se až osmnáctí z dvaceti družstev. „Poslední jsme ale nebyli, takže za mě dobrý,“ zhodnotil loňské výsledky hrdý velitel.

Výjezdovka

Dvacet devět. Tolik mimořádných událostí za minulý rok měla výjezdovka rábských hasičů. Mezi nimi byly i transport pacienta v Rabí, požáry porostů v Čepicích, Dražovicích, Žichovicích, Dobříně ne-

bo Čimicích. Výjezdy k popadaným stromům nebo čerpání vody po bouřkách. Nejnáročnějšími byly však zásahy u požáru národního parku České Švýcarsko v srpnu 2022 a u požáru rodinného domu v Rozsedlech o měsíc později. „Právě takové události jsou důkazem toho, že nová hasičárna a technika, kterou máme, slouží všem. Nejenom hasičům,“ připomněl host z HZS Horažďovice Petr Papešek význam jednotek sborů dobrovolných hasičů a jejich kvalitního zázemí.

Výjezdová jednotka se letos rozrostla o nového člena—Tomáše Ostádala, profesionálního hasiče ze Sušice, který bude určitě velkým přínosem. „Také se podařilo vyškolit dva nové velitele družstev. Honzu Stroleného a Vladimíra Brejchu,“ doplnil Václav Hejpetr, který na závěr poděkoval všem

SDH Rabí v číslech

67 členů, z toho 23 mladých hasičů a hasiček

29 událostí JSDH mezi 1. 1. 2022 a 21. 1. 2023

3 vyškolení hasiči z JSDH v práci na vodě v rozsahu 16 hodin

2 vyškolení velitelé družstev v rozsahu 40 hodin

24 750,- korun – tolik získali hasiči za svoz železného šrotu

V listopadu 2022 se mladí hasiči a hasičky zúčastnili cvičení výjezdovky jak zachránit lidi z hořícího domu. Foto: tf

za nasazení. „Dík patří všem klukům, kteří se výjezdů a cvičení zúčastňují na úkor vlastního volna. A samozřejmě manželkám a přítelkyním, které nám tuto naši úchytku pro hasiče tolerují,“ uzavřel velitel.

Generační obměna

„V loňském roce se podařilo spolu s SDH Bojanovice dát dohromady kolektiv mladých hasičů,“ vypíchl zásadní změnu v životě sboru jeho velitel. V

současnosti je každý třetí člen nebo členka dítětem nebo mladistvým do osmnácti let věku. To je tři krát více, než je průměr celého OSH Klatovy, který činí 11,8 % mladých hasičů z celé okresní členské základny.

„Teď máme děti, které jsou ochotny sem chodit. Ale jak rychle kroužek vznikl, může rychle zaniknout,“ brzdil nadšení řadový člen, starosta obce a otec dvou dětských členů Miroslav Kraucher. Aktivita, jako jsou mladí hasiči, stojí před

výzvou ustát lákavé konkurenci virtuálního prostoru. „Kroužek je v plenkách, a aby byl životaschopný a dlouhodobě udržitelný, je třeba neusnout na vavřínech,“ vyzval vedení oddílu. „Je potřeba hlavně přátelský přístup k dětem. A reflektovat, že družstvo je převážně dívčí a je třeba s tímto složením umět pracovat,“ dodal s velkým díkem všem, kteří se na kroužku podílí—Janě Hozmanové, Blance Strolené a Václavovi Hejpetrovi.

K omlazení došlo nejenom na úrovni členské základny, ale i ve výkonném výboru sboru. Na začátku ledna požádala Marie Jamrichová o uvolnění z funkce jednatelky. „Po jedenácti letech, co jsem to dělala, už potřebuji vystřídat někým mladým,“ vysvětlila své rozhodnutí. „Na výboru jsme se dohodli oslovit Janu Prokopovou, ta nabídku přijala,“ přednesla návrh s žádostí o jeho schválení valnou hromadou. Ta novou jednatelkou SDH Rabí schválila jednohlasně.

-tf-

SDH funguje skvěle, není třeba nic měnit, říká nová jednatelka Jana Prokopová

V lednu byla na valné hromadě rábských hasičů zvolena nová jednatelka Jana Prokopová (23). Jana je absolventkou oboru hodnocení a analýzy potravin Univerzity v Pardubicích a nyní pracuje jako vývojová pracovníce v horažďovickém Culinaru. Hasičkou se stala už ve čtrnácti letech. „Přišla za mnou členka SDH Čimice, jestli bych s nimi nechtěla na soutěž,“ popisuje své začátky. V té době nebylo v Žichovicích, odkud pochází, ženské družstvo, a tak souhlasila. „Ale protože jsem se přestě-

hovala do Rabí, kde je můj přítel velmi aktivním hasičem, a začala jsem pomáhat s většinou akcí, v říjnu 2022 jsem se stala členkou rábského SDH,“ popisuje svou cestu ke zdejšímu hasičskému sboru. „Myslím si, že SDH Rabí funguje velmi dobře a není potřeba nic měnit, ale spoň ne nic zásadního,“ zamýšlí se nad vizí pro rozvoj sboru v nové funkci. I když připouští, že už jí napadla myšlenka na obnovení ženského soutěžního družstva. „Tak bychom měli zástupce ve všech soutěžních ka-

tegoriích,“ dodává. A co si myslí, že od nové jednatelky očekává šedesáti sedmičlenný sbor? „Podle mého názoru tu samou energii a ctízádnostivost s jakou jsem doposud byla nápomocná při všech akcích,“ uzavírá. -tf-

SDH Bojanovice: Po tvrdé práci v roce 2022 se letos v klidu nadechneme

Na Tři krále svolali bojanovičtí hasiči valnou hromadu. Starosta sboru František Švehla zhodnotil loňský rok jako nabitý a vydařený po kulturní, sportovní i investiční stránce. Ten nadcházející by proto měl být klidnější a spíše za odměnu.

Vysoký zájem o činnost místního SDH a o osud obce potvrdila úctyhodná účast na schůzi. Dorazilo 19 členů a členek, budětičtí a rábštní hasiči, starosta Rabí Miroslav Kraucher a nehasiči z Bojanovic. Sbor na valné hromadě přijal do svých řad Karolínu Novou a Jana Rajznovera.

Obvyklé kulturní dění v roce 2022 doplnil první ročník prvomájového běhu z Bojanovic k rábskému kravínu a zpět. „Za mě mohu říci, že to byla velmi povedená akce a těšila se veliké účasti. Po běhu si část lidí ještě vyšlápla na Džbán,“ uvedl František Švehla, který se umístil na třetím místě. Mezi běžci z Bojanovic dokonce na prvním. „Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podílí na přípravě našich akcí. Hlavně těm, co pomáhali s oslavami 110 let SDH. Byla to práce, ne zábava. O to víc mě těšilo, že nebylo žádné remcání, já nemůžu a podobně,“ pochválil hasičský starosta odhodlání a zápal sboru.

Pod patronátem jednatele Petra Nového a s finanční záštitou města si hasiči kulaté jubileum připomněli 27. srpna 2022. „Pomohli nám také kolegové z Budětic, Rabí, Vlkoníc nebo Hejné. Přivezli na oslavu svou techniku a stavěli a bourali s námi stany. Bez této pomoci by to nešlo,“ dodal František Švehla. Protože příští rok Bojanovice čekají velkolepé oslavy 760

let od založení obce, rozhodli se hasiči letošek využít k načerpání sil. „Jestli si uděláme volnější rok, jediňe dobře. Proto pouťové posezení bude skromnější a u hasičárny, kde si každý natočí a uřízne podle své chuti,“ vysvětlil plán Petr Nový a doplnil, že vítání jsou samozřejmě i přespolní. Letní bojanovické posezení zřejmě připadne na sobotu 26. srpna.

I přes přání klidnějšího roku zůstávají ambice ve sboru vysoké. Hasiči by především rádi přestěhovali stanoviště májky. Zvažovanými místy byl prostor u Božích muk nebo u hasičárny. „Abychom byli v hasičárně a májka na návsi—to není to pravé ořechové. Májka bez táboráku nejde a všichni víme, jaké jsou nyní možnosti dělat na návsi oheň,“ vyložil záměr František Švehla.

Hasiči by také konečně rádi zrealizovali společné splouvání Otavy, znovu začali pravidelně závodit a posunuli rekonstrukci zbrojnice.

Zvelebujeme, investujeme

Hasičárna slouží jako místní klubovna, kulturní dům, voleb-

Na valné hromadě se podával výborný guláš od šéfkuchaře Viléma Růty. Zleva Josef Malý a starosta SDH František Švehla. Foto: tf

ní místnost a jednací sál v jednom. Její vybavenost ale neodpovídala nárokům, které plní. Proto se v loňském roce dočkala nové kuchyňské linky, elektroinstalace, vymalování, dveří a odpadů. „Už nemusíme nosit vodu v kýblech ven. Konečně jí můžeme vylévat do dřezu,“ nadšeně líčil zlepšení komfortu František Švehla. „Bylo by ale záhodno dostat sem ještě i vodu,“ obratem usměrnil svou radost.

Letos je na řadě nový nátěr střechy a sušáku na hadice. Pro venkovní aktivity by sbor rád

Velitel SDH Bojanovice Radek Polanka přednáší svůj referát. Foto: tf

pořídil dva párty stany, a také výkonnější audio systém a kávovar. Poslední jmenované bylo zřejmě na seznamu priorit nejvýše, protože už při prvním kole prezidentských voleb si mohli voliči dát k rozhodování latte macchiato.

Co ale sboru stále zoufale chybí, je kvalitní závodní vybavení, zejména padnoucí helmy a savice s krátkými závity. „Máme přilby, u kterých při přeskokování štafetových bariér mám strach, že mi spadne,“ hodnotil stav výstroje velitel sboru Radek Polanka. „Nebo při spojování savic se modlím, aby šroubovací matice najela na závit napoprvé a nevypadl gumový těsnící kroužek,“ sdílel své zkušenosti. S takovou výbavou je pak soutěž spíše o zápasu s ní nežli s dalšími týmy. „To vše nám snižuje šanci umístit se na lepším místě. Protože si mys-

lím, že na vysněné místo na bedně máme,“ byl přesvědčen velitel. Přítomný starosta obce na schůzi veliteli přislíbil, že alespoň jednu helmu—pro něj—město zaplatí.

Obnova výstroje započala už vloni, kdy se podařilo obstarat hasičské mundúry. Členům výboru však chybí ceremoniální stejnokroj a na valnou hromadu dorazili v civilním oblečení. „Máme to tady všechno hezké a pěkné. Ale aby to mělo nějakou úroveň, tak by měli mít alespoň velitel a starosta uniformu,“ otevřel téma v rozpravě řadový člen Vilém Růta. K jeho poznámce se připojil i jednatel sboru. „Ať má alespoň Fanda novou společenskou uniformu,“ vyslovil na závěr schůze přání pro letošní rok Petr Nový.

-tf-

Skoro liška!

Po vánočním jaru nastoupila v sobotu 21. ledna opět zima. To ráno výjimečně nevzbudil Bojanovické Barborkův zetor s radlicí, ale příjezd kolony aut s čepicemi sněhu. Jenom seškrabaná kolečka na čelních sklech napovídala, že jejich majitelé nemohli přijet z velké dálky. Bylo jich sedmnáct. Sedmnáct lovců v reflexních vestách a s puškami. Ale ani jeden pes. Ti prý byli na nímrodskou výpravu moc staří. A jedna fenka z Rabí hárala. Začala poslední myslivecká naháňka letošní zimy.

Lovecká očekávání byla zřejmě veliká. SMS rozhlas varoval místní obyvatele, aby se zbytečně nevystavovali mušce myslivců až do čtvrté hodiny odpolední. Čerstvý sníh měl nejspíš stopařům pomoci nahradit indisponované ohaře a jagdteriéry. Nicméně pro nepřítomnost zvěře byl hon ukončen už v půl dvanácté.

Jeden tvor ale přeci jenom dal myslivcům zabrat—liška. Možná ty lišky byly i dvě. Na přesném počtu se námi oslovení účastníci výpravy neshodli. Jisté je, že liška (nebo možná lišky) přežila. Nedalo se nic dělat. Měla náskok. „Nebyli jsme ve správný čas na správném místě. Začala utíkat během nástupu. My se nestačili zformovat.“ Popisuje zlomový okamžik jeden z honců, který si přál zůstat v anonymitě. „Běžela proti proudu Černíčského potoka. Neměli jsme šanci jí vystopovat,“ zalitoval. Nedá se nic dělat. Bez psů nejspíš ani sníh nepomůže. Naštěstí na liščí debakly mají rábštní myslivci v záloze místní hájenku a vychlazený Jägermeister.

-tf-

V noci z pátku na honební sobotu po dlouhé době hustě nasněžilo. Foto: archiv MS Březinka Rabí

Ohlédnutí za prvním zimním setkáním dětského družstva rábských hasičů

V sobotu 11. února 2023 měli rábští hasiči opravdu napilno. Zatímco dospělí připravovali večerní ples, děti se svými vedoucími Janou Hozmanovou a Blankou Strolenou vyrazily brzy ráno do Sušice na jejich první zimní setkání mladých hasičů. Soutěže se zúčastnilo celkem 33 družstev ve starší a 31 v mladší kategorii. „Musím všechny děti moc pochválit. Byly všechny ohromně šikovné,“ zhodnotila výsledky zimní soutěže Blanka. „Jsou prostě úžasní, skvělý tým. Jsme na ně hrozně pyšní, jaký kus práce za tak krátkou dobu už udělaly,“ dodala. Starší družstvo nakonec skončilo na 27. místě a mladší třinácté. Jak viděly první zimní setkání děti samotné, vypráví členka staršího družstva Karolína Jůnová (13).

V půl osmé ráno jsme vyrazili na hasičskou soutěž do Sušice. Všichni jsme se sešli před hasičárnou v Bojanovicích a cestou jsme postupně sbírali ostatní děti. Byli jsme natěšení. Po příjezdu na místo jsme byli překvapeni počtem účastníků. Celkem šedesát čtyři družstev. Najednou jsme měli trému.

Na místě jsme se rozdělili na dvě družstva—mladší a starší. Po registraci všech jsme se vrh-

li na soutěžení. Celkem bylo čtrnáct soutěží a bylo super, že jsme si mohli vybrat, na jakou půjdeme.

První disciplína mě pobavila. Byly to kuželky, a ne úplně všichni jsme ji dobře pochopili. Další byly značky, které si myslím, že nám šly ze všech nejlíp. Nejlépe jsme také uspěli v disciplíně „zapamatování“. V tom jsme byli ze všech nejlepší, a to nás hodně potěšilo. Také jsme dělali uzle, které nám šly. Hráli piškorky nebo oblékali hasiče. U toho jsme se hodně pobavili.

V polovině soutěže jsme se šli občerstvit, a pak vyrazili do druhé tělocvičny. Tam ale byly disciplíny, které nám už moc nešly. Shodli jsme se, že nejhorší byl šplh na tyči. Máme z toho spálené nohy a ruce. Budeme ho muset na příště více natrénovat.

Po splnění všech disciplín následovalo vyhlášení. Celkový výsledek nás starší moc nepotěšil.

Dětský tým SDH Rabí. Foto Blanka Strolená

Skončili jsme dvacátí sedmí. Lépe se umístilo mladší družstvo na třináctém místě. Měli to lehčí. I přesto nás Janička s Blankou pochválily a povzbudily. A za to jsme velmi rádi. Celou dobu nám byly naše trenérky velkou oporou. Díky! Těšíme se na další soutěž a věříme, že výsledky budou mnohem lepší. Byl to dobrý den plný zážitků.

Karolína Jůnová (13), členka mladých hasičů Rabí

Jednou z disciplín bylo oblékání hasiče, respektive hasičky Vandy. Pomáhala i autorka článku Kája Jůnová (vpravo). Foto: Blanka Strolená

V Čepicích to o masopustu žije

V sobotu 18. února 2023 prošel Čepicemi masopustní průvod, kterého se zúčastnil rekordní počet masek. A to i navzdory rozmarům počasí a opravdu vydatnému větru.

Letos se do masopustního průvodu zapojilo sedmdesát dva masek. Za masky dorazilo i několik čepických rodáků. Foto: Jaroslav Potužník.

U nás v Čepicích staré tradice ctíme. Mezi ty, které pořádáme obzvláště rádi, určitě patří masopustní průvod vsí. Obvykle se nás schází tak kolem šedesáti masek. Letos nás šlo sedmdesát dva. To je hezké číslo i vzhledem k tomu, že trvale žijících občanů tu máme kolem sedmdesáti. A to ještě skoro v každé chaloupce zůstal někdo, kdo nám otevřel a královsky nás pohostil. Servírovaly se koblížky, vdolky, řízky, polévky, uze-

né, tlačenky a nespočet buchet a chlebičků. A pochopitelně litry tekutin.

A koho jste mohli v našem průvodu potkat? Nechyběla klasika jako vodníci, kominíci, dřevorubci, medvěd s medvěďákem, spousta jiných zvířat a zvířátek, král a královna, princové a princezny, rytíři, uklízečka, babka, pionýrka, cikánky, doktor se sestrou, vězň, upíří. K nim se přidali Rumcajs, teroristi z východu, hippies, mnoho-

Zavítala i návštěva z Mexika. Foto: Jaroslav Potužník

můrka, Pepek námořník s Olí, návštěva ze Skotska a z Mexika a postavičky z reklam. Vše doprovázené fotografem a úžasnými muzikanty. Tak v této krásné různorodé společnosti jsme strávili prima den, který jsme zakončili v místním hostinci. Děkujeme všem maskám za účast a hostitelům za jejich štědrost.

-hs-

Fotogalerie z masopustu na fb město Rabí

bit.ly/Cepicemasopust2023

Masopustní průvod procházel celou vsí od 11:00 do téměř čtyř hodin odpoledne. Foto: Jaroslav Potužník

Vodník nemohl chybět. Foto: Jaroslav Potužník

Když tombola, tak pořádná. A poctivě sladká

V pátek 10. února 2023, v předvečer hasičského bálu v Rabí, zalila místní zbrojnici vůně čokolády, piškotových korpusů, a hlavně rumu. Ševelení ženského hlasu všech věkových kategorií protínaly jen zvuky kávovaru a nekonečná smyčka hitů Kabátů vyhrávajících z obří plazmy na zdi. Začala akce „dorty“. Celkem dvacet jedna korpusů napeklo sedmáct žen z Rabí. Na krémy padlo třicet másel a dvanáct litrů pudinku. A výsledkem bylo devatenáct načančaných dortů a nepočítaně rumových koulí.

Jaké dorty, proboha?

Je poslední „kondiční“ hasičská středa před plesem. Tedy den, kdy se v rábské hasičárně schází snad úplně všichni. Ideální čas na finální revizi tomboly a rozdělení rolí—včetně té mé.

Sedám si s Janou Prokopovou—jednatelkou místního SDH—a přemýšlíme, co by mohlo být na plesu fakt zajímavého. Tedy z novinářského pohledu. Co je na bálech zajímavého, v tom má nejspíš většina jasno. Pokud se zrovna nekoná v únoru a vy nepatříte mezi ty, co „suší“—což byl bohužel můj případ.

„Ale mohla bys přijít v pátek na ty dorty,“ vyhrkne najednou Jana. Vůbec netuším, o co jde. Nicméně si říkám, proč ne. Dorty jsou fotogenické. To mě bude bavit.

Už je pozdě na vysvětlování detailů, přijímám informaci „v pátek ve dvě dorty“ a jdu.

Pořád mi to ale vrtá hlavou. Jaké dorty? Proč dorty? To bude občerstvení? Ale kdo by si na plesu proboha kupoval dort? Není lepší utopenec nebo nakládaný hermelín?

Nedá mi to a volám příteli na telefonu—starosta ví všechno. Věděl, ale ne úplně. Naštěstí se

ukázalo, že jeho maminka Marie je duchovní matkou „dortů“ a náhodou byla doma.

„To jsme na ples vyráběly dorty, rolády a rumové koule,“ začne zaníceně vyprávět Maruška. Pořád ale nechápu proč. „No do tomboly přeci,“ rychle prohodí jasnou věc a pokračuje v příběhu. S úlevou zjišťuji, že letos se budou dělat teprve podruhé. Covid tradici nastartovanou v roce 2020 záhy přetřel. „Dřív byly kupované z nějakého učňáku. Takový amarounový,“ zaneš mě do kontextu starosta. Už mi je to jasné a můžu jít konečně spát.

Ještě pípne poslední zpráva na messengeru, kterou jsem si měla nechat spíš na ráno. Píše Jana. „Uvidíme se v pátek na dortech. Když budeš mít čas a chuť uvítáme i tvou pomocnou ruku při zdobení.“

Polije mě horkost. Vyfotit dorty je jedna věc,

pokračování na straně 24

Ivanka Brejchová mi s trpělivostí jí vlastní vysvětluje, jak na podkovu. Foto: Jana Prokopová

Korpus podkovy upekla hasička Iveta Vintrová. Foto: tf

Celá hasičárna pro proměnila v cukrářskou dílnu. Foto: tf

ale zdobit je? Navíc když mají dělat parádu v tombole. Každý, kdo mě zná, ví, že kuchyň je mé nepřátelské území. „Pomocnou ruku raději nechtěj. To by bylo víc škody než užitku,“ braním se. „Taky to bude pro mě poprvé. Budou tam zkušené cukrářky, určitě to od nich pochyťme,“ povzbuzuje mě Jana.

Podkova

Je pátek. Celý den jsem nervózní z představy mě a zdobícího pytlíku. Blíží se druhá. „Tak co, mám balit zástěru?“ Píšu Janě. „Ještě ne. Nejsou hotové krémy,“ vysvětluje. Ty se míchají v pekárně u Lišky. Na domácích robotech by se přes dvacet litrů krému dělalo den. A bůhví, jestli by těch třicet másel a dvanáct litrů pudingu utáhly. Ano, třicet másel. Právých másel.

Snažím se ještě pracovat, ale už se nemůžu soustředit. Pořád kontroluji telefon.

A je to tady. 15:19. „Už jsme v procesu,“ píše Jana. Nejistě hodím manželovu zástěru do tašky a jedu.

Hasičárna se mezitím proměnila v profesionální cukrářskou dílnu. Na stolech byl jeden kulatý korpus vedle druhého, mezi kterými doslova trčely jeden čtvercový a podkova.

Hasičky a dobrovolnice z RO-Sy začaly mazat. Já fotit. Moc mi to nešlo. Cítila jsem se nejspíše a trochu nepatřičně, že všechny pracují a já na ně mířím objektivem. Nakonec jsem strčila zrcadlovku zpátky do batohu a vytáhla mobil a zástěru. Třeba mi to půjde z pozice cukrářky amatérky lépe.

Mazal se jeden dort za druhým, ale podkovu pořád nikdo nechtěl. Čekala asi na mě.

Já, totální amatérka, dostala korpus s hranami, vnitřním prostorem a natrženým horním patrem. „Nejdřív tam namažte marmeládu, a pak krém. A nebojte se tam dát pořádnou vrstvu,“ dostávám instrukce od Ivanky, kterou znám z rábské školky. Ta mazala už několikrát úhledně kulatý moučník. „A vemte si na to příborový nůž, ten je nejlepší,“ podává mi nástroj, o kterém záhy zjišťuji, že má cenu zlata.

Dort ve tvaru podkovy si výherce Adam nakonec vydal sám. Byl totiž strážcem tomboly. Foto: Adam Jonáš

Kromě dortů se do tomboly vyráběly i rumové koule. Foto: tf

Rábské hasičky a dobrovolnice z ROSy připravily do tomboly 19 dortů a nepoččet rumových koulí. Foto: tf

Ještě si odskočím umýt ruce a nůž odkládám vedle podkovy. Za půl minuty je fuč. První poučení—příště s sebou vlastní silikonovou stěrku, příborový nůž a polévkovou lžici.

Vyštrachám něco mezi špachtlí a plastovou harpunou a jdu na to. Jde mi to jako psovi pastva. Zejména hrany ne a ne zamaskovat. Korpus pořád prosvítá. Myslím, že jsem dosáhla svého maxima. S úlevou předávám podkovu ke zdobení a jdu raději fotit.

Jako z výlohy

Ještě jeden cukrářský zákrok mě ale přeci jenom čekal. Přesun dortu ze stolu na reprezentativní podložku. Kdo už někdy stěhoval podkovu o dvou prořezech a třech centimetrech promazání, musí soucítit.

„Prosím tě, to dáme,“ přiskočí pohotově další hasička Blanka a než se stihnu nadechnout,

dort putuje na tácek. Sice se trochu rozjede, ale Blanka dvěma hbitými hmaty plných cukrářského sebevědomí ze sladkého Tančícího domu zase udělá úhledný panelák.

Pod Blančinými rukami během chvilky vypadá jako z výlohy cukráře Svobody z příběhu „Bylo nás pět“. „Dorty klidně upeču a nazdobím, ale jíst mě to nebaví,“ přemýšlí nahlas Blanka, zatímco lemuje okraj vanilkovými vlnkami. Kdo ho bude jíst? To je dobrá otázka, napadne mě. A vůbec, kdo upekl korpus?

Krabice dortů

Pátrám, kdo je autorkou podkovy. Ale nikdo neví. Evidoval se jenom počet, ne tvar. „Iveta Vintrová pekla korpus,“ nakonec úspěšně zjistí Jana.

Když víme, kdo dort pekl, promazal a zdobil, bylo by skvělé vypátrat i výherce. Dorty se ale

zabalily do krabic a nenadepsaly jejich tvarem. Koneckonců drtivá většina z nich byla kulatá.

Vím, že do konce plesu nevydržím. Suším a ples bez deci bílého není ideální způsob trávení sobotního večera. Prosím Janu. „Ty bláho, to nedáme. U výdeje nebude čas sledovat krabice,“ zděšeně odpoví na mou prosbu. Chápu ji. Organizovat takové mraveniště, a ještě sledovat jeden dort je jako ze žánru fantasy.

Ale starosta je bidlo vysoké s parádním rozhledem. Dostává ode mě úkol a já mohu v klidu odjet domů.

Překvapivý výherce

Ples se nejspíš vydařil, protože starosta vyspává do pozdního nedělního odpoledne. Napínavě čekám.

Až konečně pípne telefon. Má vítěze.

Vyhrál ho Adam Jonáš, místní hasič a shodou náhod i strážce tomboly. „Když Adam zjistil, že vyhrál dort, šel se ještě před rozdáváním mrknout jaký,“ vypráví starosta. „Na záchodě mu říkám, až budeš vydávat dorty, potřebuju zjistit majitele podkovy,“ úkoloval Adama. „A on na to —no to jsem já!“

Adame, věřím, že ti dort chutnal. Iveta ti ho upekla, Tereza promazala, Blanka ozdobila a z tomboly jsi si ho už vydal sám.

Celou fotogalerii z přípravy dortů si můžete prohlédnout na fb města Rabí bit.ly/SDHRabidorty2023

Rábský maškarní rej a premiéra moderátora šáši Stěpána

V sobotu 18. března 2023 se na čtyři hodiny rábský kulturní dům proměnil v pohádkové mraveniště. Stálíce motýla Emanuela, tříhlavou saň a šášu Míru obklopily jak evergreeny čarodějnic, princezen a princů, víl, roztodivných tykadlových zvířátek, šášů a klaunů, rozmanitých kočkovitých šelem, pirátů, strážců zákona, řemeslníků, mumií i mimozemšťanů. Tak i dětští hrdinové z dob technologického pravěku—Mario a Luigi, Pocahontas nebo Raketák Buzz. I ryze soudobých postav z Marvelovské provenience—Spiderman nebo Captain America. Mezi maskami byli i sportovci, včetně portugalského fotbalového reprezentanta z Bojanovic, a bojovníci dob minulých—římský legionář nebo středověký rytíř. Zkrátka se nedrželi ani rodiče, a tak jsme mohli potkat kromě klanů i hraběnku, tureckého obchodníka nebo anarchistku. Největším překvapením ale byla moderátorská premiéra šáši Stěpána. Kdo někdy mluvil do mikrofonu před plným sálem, ví, jakou výzvu taková moderace představuje. A šáša Stěpán jí zvládl excelentně.

Maškarním odpolednem provázela dvojice klaunů—šáša Míra a jeho syn šáša Štěpík, pro kterého to byla premiéra. Foto: tf

Karneval připravil Rábský okrašlovací spolek ROSa. Majstrštykem byly tácky s domácími moučníky. Foto: archiv ROSa

Letos si ROSa dala s výzdobou opravdu práci. Každý krepák přivázali, čímž trochu zklamali dětské všetečné ručičky. Foto: archiv ROSa

ROSa si nachystala i spoustu her. Nechyběly obruče, přetahovaná nebo závod rodičů s dětmi v dece. Foto: tf

Celá fotogalerie ke shlédnutí na fb města Rabí [bit.ly/Rabikarneval2023](https://www.facebook.com/Rabikarneval2023)

Hasičský bál v Čepicích

Po dvouleté covidové pauze jsme se opět, a strašně rádi, chopili zorganizování oblíbeného hasičského bálu. Ten jsme naplánovali na 18. března 2023. Zajistit vše tak, aby se povedl a dlouho na něj vzpomínalo, dá trochu práce.

Domácích dortů bylo v tombole celkem třicet. Foto: Kateřina Melková

Čím se musí vždycky začít, je kapela. Následuje slušná tombola, a pak už si jen přát hojnou účast. S tím prvním si pořadatelé moc hlavu nelámou, opět oslovují místního Mílu Ježka a jeho kapelu ORCHIDEA. Míla se sice na poslední chvíli ze zdravotních důvodů z hraní omluvil, ale zbytek kapely se toho ujal s naprostou grá-

cií. Bod číslo 1 tedy splněn.

Další bod—příprava tomboly—asi nejnáročnější část každého plesu. Naštěstí nám do ní přispělo několik firem sponzorskými dary, větší část však obstarali přímo místní občané nebo hasiči sami. Kdo už ale někdy byl na některém z našich dřívějších hasičských bálů, ví,

že největším lákadlem našich letitých tombol bývají krásné a výborné dorty rozličných tvarů a chutí. Naše velmi šikovné ženy—letos ve složení Marcelka Šubová, Jitka Marková a Pavla a Kačka Markovy—

Nechyběly ani dorty ve tvaru ježka. Foto: Kateřina Melková

je i teď opět napekly a znovu v počtu třiceti. Za to jim patří velký dík. V tomto celkem velkém počtu našťestí byla docela velká pravděpodobnost, že v každé rodině alespoň jeden ten dort skončí. A kde se to nepovedlo, tam se zašmelilo, a tak byly chuťové pohárky uspokojeny asi všude, kde uspokojeny být chtěly. I tento bod vyšel.

Teď už zbývala jen ta slušná účast. A byla taky. Takže bál se povedl a jsme za to rádi.

Ještě na závěr—kuchařinkám už jsme poděkovali, tak teď ještě velký dík hasičům, co bál zorganizovali, všem, co jakkoliv přispěli do tomboly, a konečně i těm, co se přišli pobavit. Myslíme, že nikdo nelitoval. -hs-

Fotogalerie z přípravy plesu na fb město Rabí
bit.ly/Cepiceples2023

Celkem bylo v tombole 225 cen Foto: tf

Hráči dámy již deset let řadí nejen na Rabí

Ano, již před tolika lety jsem zorganizoval propagační turnaj v české dámě s cílem zviditelnit tuto krásnou deskovou kombinační hru v Pošumaví. A po nesmělém první ročníku, který se hrál na rabském a velhartickém hradě s osmi hráči, se stal velmi populární a lákal stále více hráčů z celé republiky. Navštívili jsme mimo jiné Klenovou, Strakonice, Blatnou, Švihov. Hráli jsme na Svatoboru, Korábu, Hrádku, v Mlázovech, Hnačově i slavné Zelené Hoře u Nepomuku, až vše vygradovalo ve velké finále přímo na Pražském hradě.

Účastníci turnaje na Pražském hradě. Foto: Robert Töpfer

Josef Tauchen (vpravo) s místostarostou Prahy 1 Davidem Bodečkem. Foto: Robert Töpfer

Robert Töpfer (vpravo) s novým předsedou ČFD Milanem Šípem. Foto: archiv Roberta Töpfera

Ale pojďme hezky popořadě. Konec roku i dámové sezóny se již tradičně hraje v prosinci v rabské knihovně. Tento turnaj je spojen i s koncertem Velkoboru a návštěvou hradu, kde

na nádvoří při horkém čaji nebo svařáku se hodnotí a předávají zkušenosti za přítomnosti pracovníků hradu v čele s kastelánem Karlem Brožou. Loňský ročník byl speciální v tom, že město Rabí věnovalo vítězi pohár starosty Miroslava Krauchnera.

To, že jsem tenhle závěrečný turnaj již po několikáté vyhrál, není moc důležité. Významnější je, že na startovní listině se objevili místní borci Pepa Tauchen a Franta Němec, hráči z Pardubic, a především nový prezident České federace dámy Milan Šíp. A já jsem hráčům mohl potvrdit, že dlouho avizované finále hradních turnajů bude skutečně na hradě největším, tedy Pražském.

Půlroční přípravy se vyplatily a 25.února 2023 největší turnaj v české dámě ve více než dvaceti leté historii přivedl do slavné restaurace Lví dvůr v těsném sousedství katedrály sv. Víta dvacet osm skutečně světových hráčů. Kromě naší kompletní špičky se zde objevili Ukrajinci, Slováci, a dokonce jedna hráčka z Číny. Jednalo se o společensko-sportovní akci, neboť já zde oslavil sedmdesáté naroze-

niny a Milan padesáté.

Oslovil jsem radnici Prahy 1, která k akci přistoupila skutečně domovsky a každému hráči věnovala tašku s upomínkovými předměty. A hlavně delegovala prvního místostarostu Davida Bodečka. Ten se ochotně ujal slavnostního zahájení a neváhal přijít i na závěr a předat hráčům ceny. Jeho vystupování bylo velmi milé a dodalo akci velkou společenskou úroveň.

Speciálně pro Pepíka Tauchena, zaníceného sběratele podpisů, jsem sehnal velký portrét nového arcibiskupa Jana Graubnera i s podpisem. On sám samozřejmě žádonil o podpis prvního místostarosty a nechal si podepsat i všechny hráče. Jeho spokojenost vyvrcholila vítěznou partií při kvalifikačním kole.

Prezidentská kancelář nám zřídila volný vstup do katedrály. A protože v našem středu je i profesionální průvodce Prahou - mimochodem i několikanásobný mistr republiky a pocho-pitelně vítěz turnaje - Filip Karet, měli hráči bonus ve formě krásné věcné prohlídky.

A jak jsem dopadl já? Vyhrál jsem „B“ skupinu, tedy celkově 7. místo, což mě uspokojilo i v tom kontextu, že jsem měl na starost celou organizaci a celý týden před akcí mě permanentně zvonil telefon.

Robert Töpfer

„Zimo, zimo, táhni pryč...“, volaly děti při vynášení Morany

Ve čtvrtek 23. března 2023 vynesly děti z MŠ Rabí společně se svými učitelkami a manželi Nárovčovými z městské knihovny pečivovitou Moranu. Jeden kulatý a jeden šišatý chléb a čtyři rohlíky—tolik kousků pečiva děti využily na vyrobení symbolické zimy, na které si pak pošmákli obyvatelé Otavy. A děti si za odměnu pochutnaly na buřtech opečených přímo u vody.

Jedlou, a tedy zcela rozložitelnou Moranu děti vyráběly s učitelkami a manželi Nárovčovými v knihovně. Foto: tf

A letěla a letěla daleko, předaleko. Jako by jí vrhl sám Jan Železný. Foto: tf

Morana dětem nechala u Otavy vzkaz. Foto: tf

„Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič“

Děti se s Moranou rozloučily po svém. Spontánně jí začaly okusovat a uždíbat. Foto: tf

Za odměnu si každý opekl špekáček. A děti dostaly i melounové lízátko. Foto: tf

Celá fotogalerie ke shlédnutí na fb města rabí bit.ly/MSRabiMorana2023

Naše pomoc byla sice malá, ale nebyla neméně důležitá, vzpomíná ukrajinská rodačka z Rabí na humanitární sbírku

Hned dvakrát během loňského roku ROŠa společně s městem naplnila dodávku humanitární pomocí, kterou rábští hasiči odvezli do ukrajinského Lvova. Odtud pomoc putovala do Dubna—rodného města rábské obyvatelky Ludy Lysakovské, která pomohla nasbírat pomoc nasměrovat k potřebným. Před smutným prvním výročním ruské invaze na Ukrajinu jsme se s Ludou sešli, abychom zjistili, kam rábská sbírka doputovala.

Vy pocházíte z Dubna—města, kam směřovala rábská sbírka. Jak dnes město vypadá?

Za mých časů tam bylo přes padesát tisíc obyvatel. Teď je tam tak ke čtyřiceti tisícům. Je tam hodně památek, a také máme hrad. Takže v Rabí, kde žiji s celou rodinou už osm let, se cítíme jako doma. Ten náš hrad se jmenuje Dubenský zámek kněžny Ostrožské. Možná ho znáte, odehrávala se na něm Gogolova novela Taras Bulba.

Když začala válka, tak bomby padaly i u nás. Na Lutsk, který je 60 km. Na Rovno, které je 40 km a kde je vojenské letiště. Pak se to nějak uklidnilo a k nám na západ se začali přesouvat vnitřní běženci. Vznikla opravdu veliká potřeba potravin a všelijakých věcí. Nějaká pomoc ze strany státu tam funguje, ale nemůže pokrýt všechny náklady, když lidé přijdou v jednom oblečení, když je potřeba nakrmit, a když ta situace trvá už rok.

Vzpomínáte si na začátek invaze?

Nikdo si nechtěl připustit, že by nás takto otevřeně napadli. Málokdo tomu věřil. O to větší to byl šok. Byla jsem v práci na ranní, která začíná v šest. Najednou přiběhli kluci. „Na Kyjev lítají bomby, víš o tom?“.

Zleva Míra Kraucher, Luda Lysakovská, dobrovolnice z Dubna, Ludvík Brejcha při předání první sbírky ve Lvově. Foto: archiv mk

Podívala jsem se na internet a začal strašný sen. Na ten den nezapomenu. V první okamžik jsem fakt nevěděla, co mám dělat dřív. To se nedá popsat. To je takový mezník—život do a po.

Rabí velmi brzy po invazi vyhlásilo sbírku. Odkud se vzal ten nápad?

Nápad dát dohromady humanitární sbírku jsem měla okamžitě, nejprve ale sama. S městem jsme se spojili až později. Oslovila jsme autobusáky, jestli by ji mohli odvést na Ukrajinu. Nejprve souhlasili. Tak jsem řekla synovi, ať vyhlásí sbírku i mezi známými v Praze.

Ani nevím, jak jsem se spojila se starostou Mírou Kraucherem a dozvěděla se, že Rabí také vyhlásilo sbírku. Nabídla jsem, že bychom je mohli spojit a odvést přes autobusáky.

Autobusáci ale nakonec řekli ne, protože toho bylo už docela dost. A tak Míra nabídl, že to odvezou hasiči.

Hledali jste předem komu sbírku směřovat?

Nemusela jsem hledat. Mám akční kamarádku. Dnes je v armádě, ale tenkrát pracovala v radě města a znala se s dobrovolníky. U nás lidé hodně pomáhají. Jsou tam různé dobrovolnické organizace, ale i jednotlivci. Ona je zkontaktovala a zorganizovala dopravu ze Lvova do Dubna a předání dál. Já jsem jenom člověk, co se objevil ve správnou dobu na správném místě. Nemám pocit, že bych měla nějakou velikou zásluhu.

Vy jste jeli v březnu 2022 přes Polsko, tedy v době, kdy tyto hranice zažívaly ná-

por uprchlíků. Ovlivnilo to nějak vaši cestu?

My jsme byli domluvení s mou kamarádkou na předání v nějakou přibližnou hodinu ve Lvově. Ale měli jsme zpoždění a museli na nás asi hodinu čekat. Bylo tam hodně aut. Z naší ukrajinské strany šlo strašně moc lidí. Bylo to tak šokující vidět to všechno. Ty davy, ty dočasné stany, čaje, deky. Byla ještě zima. Všude byly zátaras, protitankoví ježci, pytle s pískem. To byla úplně jiná Ukrajina, než na kterou jsem zvyklá. To byla válečná Ukrajina.

K tomu jsme měli na Ukrajině komandantskou hodinu (*noční zákaz vycházení od 22:00 do 6:00, pozn. redakce*). Všichni, co něco vezli do Lvova, to museli stihnout během komandantské hodiny. Dojet tam, předat věci, a ještě se vrátit zpět. Když jsme jeli poprvé, tak jsme to měli jen tak tak. Také nafta nebyla a neměli jsme kde natankovat. Podruhé už byla, ale poprvé byly problémy.

Kde jste si pomoc předali, když všude vládl válečný chaos?

Pokaždé jsme jeli do Lvova a z Dubna přijeli dobrovolníci s mojí kamarádkou a náklad převzali. Předávalo se to v terminálu, který byl původně taková nobl restaurace. Z té udělali ubytování pro běžence.

Bylo to tam všechno pěkné, čisté, ale na podlaze ležely matrace a tam spala dvojčátka miminka. To byl první šok. Pořád jsem si říkala, „máme se dobře, máme se pořád dobře“. Byly to hodně silné okamžiky.

Jak to prožívali kluci. Za hasiče s vámi jeli Míra Kraucher a Ludvík Brejcha.

No chlapi jsou chlapi. Hodně se ptali, co co znamená. Například

banderovská černo-černá vlajka. Ale myslím, že je také zasáhl ten první pohled na spící malé děti na matraci uprostřed terminálu s pomocí. Chlapi nedávají tolik emoce najevo, ale mě se zdálo, že je to zasáhlo maximálně. To nešlo nějak přejít.

Komu sbírka z Rabí vlastně pomohla?

Všechny potraviny, drogerie a hygiena se dostaly k dobrovolnické organizaci, co sbírku převzala. Dva kluci z Dubna byli na frontě u Mikolajeva. Tak přes tuto dobrovolnickou skupinu jsme jim poslali balíčky s mýdlem, pastou, jídlem. Pak hodně ze sbírky šlo přímo na podporu běženců—do dětského domova, kde byly děti, hlavně sirotci z Donbasu.

V té druhé sbírce, kterou jsme odvezli před Vánoce, byly i tři elektrocentrály. Jedna šla k té organizaci, co to organizovala. Jedna k jedné seniorce na vesnici, kde je potřeba zajistit běh lednic a mrazáků. Když se elektřina vypíná několikrát denně, tak se všechno zkaží a lidé jsou bez jídla. U nás pořád ještě lidé žijí z toho, co vypěstují.

Třetí elektrocentrála šla ke klukovi, který dělá uzeny. Posílá část výrobku vojákům přes další dobrovolnickou skupinu. Nebo je prodává a peníze posílá vojákům. Na Facebooku uvádí, kolik vydělal a kolik toho posílá na armádu. Má udírnu na elektřinu. Elektřina je vždy čtyři hodiny, a pak čtyři hodiny není. On to za ty čtyři hodiny nestíhá připravit. Elektrocen-

Předání první sbírky ve Lvově. Foto: archiv mk

trála mu hodně pomohla

Jak naší malou sbírku v Dubnu vnímali?

Lidi si té pomoci strašně váží. Nejde jenom o věci, ale o podporu. Když to začalo, tak celý veliký Putin prohlásil, že nejsme národ, že jsme vymyšlení. Už z tohoto hlediska je podpora pro naše lidi strašně důležitá. To, že se celý svět postavil za Ukrajinu. Jídlo a věci jsou třeba, ale už to, jak lidé na naše lidi myslí, strašně pomáhá. Pořád někdo pomáhá, pořád to funguje. Lidé pořád vozí pomoc na hranice a tam se to přebírá. Bez toho by to nešlo.

Když jsem odjížděla z Ukrajiny po předání té první sbírky, strašně mě to všechno dojalo. Cítila jsem, že alespoň trošičku jsem pomohla, alespoň kapkou. Já vím, že pomáhají všichni. Ta naše pomoc byla sice malá, ale nebyla neméně důležitá. Nebyl to vagón všeho. Kdo má možnost, posílá spoustu věcí. Ale pořád je to pomoc a to je důležité. A to, jak se k tomu postavilo město. Ta pomoc z obce byla obrovská. Bez té by to nešlo.

-tf-

Celá fotoreportáž z předání sbírek ke shlednutí na fb města Rabí [bit.ly/UAsbirkaRabi](https://www.facebook.com/UAsbirkaRabi)

Od 17. října 2022 máme novou radnici. Kdo jsou naši zastupitelé a zastupitelky?

Komunální volby sice proběhly už před půl rokem. Vánoční číslo Rábských novin bylo ale tak nabité, že představení staronové radnice už jsme do něj opravdu nevměstnali. Doháníme tedy dluh, přesto lepší později než vůbec. Tak se pojďme seznámit s našim zastupitelstvem, které je z 33,33% zbrusu nové.

Miroslav Kraucher

40 let, Rabí

zastupitel třetí období, starosta
Právě začínající volební období je mým třetím v řadě. Jak se rychle vyvíjí doba, tak se mění i naše požadavky, které očekáváme od státu i místní správy. Nic není problém zlepšovat a měnit lousknutím prstu, ale často to není tak rychlé jako v našich osobních životech. Moje vize do další čtyřletky jsou prosté. Dokončit započaté projekty a souběžně startovat nové. Není to jen o projektech, ale také o efektivním řešení běžné agendy, která narůstá do nehezkých rozměrů. Následující čtyři roky budou v mnoha ohledech náročné nejen pro nás zastupitele, ale prostě pro všechny. Mým přáním je, abychom se z toho hlavně „nepo***“.

Irena Koutníková

60 let, Rabí

zastupitelka druhé období, místostarostka
Mám radost, že se v minulém období podařilo vytvořit odpočinková místa v přírodě. A věřím, že další budou přibývat. Myslím, že je také skvělé, že se nám daří držet prodejnu smíšeného zboží v Čepicích. Díky dotacím z Plzeňského kraje a příspěvku obce si mohou zejména starší lidé v Čepicích nakoupit základní potraviny a drogerii, pro které složitější si jet nakoupit do města, když nemají vlastní vozidlo. A co by mi udělalo radost, kdyby se podařilo v tom stávajícím období? Přála bych Čepickým, aby dotáhli svou vizi společenské místnosti v kempu do zdárného konce. Šetří si na ni peníze z provozu kempu a obec jim s budováním místní kulturní místnosti určitě také pomůže.

Marie Jamrichová

64 let, Rabí

zastupitelka třetí období, předsedkyně finančního výboru
Jako zastupitelka působím ve třetím volebním období a stále čerpám ze zkušeností, kdy jsem šest let pracovala na úřadu jako účetní a matrikářka. Asi proto jsem stále ve finanční komisi. Osobně mi nejvíc vadí auta turistů na náměstí, chtěla bych ho zklidněné a plné květin, nejen na záhonech, ale i v nádobách. Také kašna nepatří k nejlepším vizitkám, loni nebyla vůbec v provozu.auta jsou ale spon v létě odkloněna na odstavnou plochu, což považuji za velké vítězství. Asfalt na náměstí má také lepší časy za sebou, ale to se bude řešit s celkovou revitalizací této plochy. Bezvadné jsou procházky po starých cestách v okolí města, jen ještě najít místo třeba na alej ovocných stromů. Zeleň je velmi potřebná k životu.

Mgr. Roman Lupíšek

41 let, Rabí

nový člen zastupitelstva, předseda kontrolního výboru

Narodil jsem se v Sušici. Do svých deseti let jsem bydlel v Žichovicích a od té doby žiji v Rabí. Vystudoval jsem učitelství pro 1. stupeň na Západočeské univerzitě v Plzni. Osmnáct let učím na základní škole v Sušici. Jsem ženatý, mám syna, psa a rybičky. Ve volném čase se věnuji rodině, sportu, turistice a četbě. Svou kandidaturou jsem chtěl především vyjádřit podporu současnému starostovi, s jehož prací jsem spokojen a s jehož nápady většinou souhlasím. Budu spokojený, když bude obec fungovat v následujících čtyřech letech stejně, jako fungovala v uplynulých osmi letech, anebo ještě lépe. Například jsem rád, že se podařilo vytvořit odstavnou plochu pro auta mimo centrum a doufám, že v budoucnosti bude na stejném místě dokončeno plnohodnotné parkoviště.

Jan Strolený

25 let, Rabí

zastupitel druhé období, člen finančního výboru

Jsem zastupitelem druhé volební období. V tom minulém jsme řešili tři velká témata. Postavení hasičárny v Rabí, což se nám povedlo. Proměna silnice a zastávek v Bojanovicích, která se také povedla a moc se mi líbí. A pak—pro mě osobně velké téma—zklidnění rábského náměstí v době turistické sezóny. Předloni jsme se pustili do zřízení návštěvnického parkování mimo centrum. Vybrali jsme místo, upravili terén, ale ještě se nám parkoviště nepodařilo dokončit. Nicméně už v létě bylo vidět, že na náměstí bylo méně aut. Když se nám podaří toto dokončit, budu moc rád. A pak tedy ještě vyřešit lenost turistů, aby neparkovali všude po okolí.

Michal Marek

25, Rabí

nový člen zastupitelstva, člen kontrolního výboru

Jsem aktivní ve dvou ze čtyř místních spolků—u hasičů a myslivců—a také občas pomáhám ROSe. Stát se zastupitelem a mít možnost se podílet i na směřování obce mi přišlo jako další logický krok. Co se týče Rabí, v současnosti se snažíme, aby turistický ruch neznepríjemňoval život místním lidem. Aby se parkování přesunulo z náměstí k JZD. Myslím, že pro to teď děláme maximum. V Čepicích by se mi moc líbil opravený historický most. A v Bojanovicích bych byl rád, aby se konečně dokončil plot okolo dětského hřiště, což by se letos mělo podařit. Sloupky, co tam jsou, jsme betonovali už před deseti lety při letní brigádě pro obec.

Vladimír Brejcha

42 let, Rabí

nový člen zastupitelstva, člen finančního výboru

Už patnáct let pracuji na obecním úřadu v Hrádku u Sušice, kde se s problematikou chodu malých obcí setkávám každý den. Rád bych do rábského zastupitelstva přinesl mou praktickou zkušenost s provozem obce, jako jsou například vodovod, údržba veřejné zeleně a místních komunikací. Chtěl bych se soustředit na vše, co se týká pitné vody obecně, kde je voda, tam je život. Věřím, že dokončíme, co se už rozjelo—vrt a osvětlení v Čepicích, rozšíření rábského vodojemu, úprava dětského hřiště v Bojanovicích. Zastupitelstvo by ale mělo kromě přinášení svých témat také sbírat podněty od občanů a přenášet je dál. Ty jsou pro nás důležité. Lidé se mohou obracet nejen na úřad nebo starostu, ale i přímo na nás zastupitele. Od toho tu jsme.

Radka Janečková

48 let, Čepice

zastupitelka páté období, členka finančního výboru

Co jsem zastupitelkou, řešil se bezpečný přístup k zastávkám na hlavní silnici jak v Čepicích, tak v Bojanovicích, a v Čepicích i k zastávce umístěné přímo v obci. Jsem moc ráda že se to v minulém období podařilo dotáhnout do zdárného konce a rodiče ani děti už nemusí mít strach je využívat. Veliký posun vidím i v péči o veřejná prostranství. Dřív býval nepřekonatelný problém jenom odhrnout sních. Teď je obec vybavená technikou a je vidět, že když napadne sních, někdo ho zamejte. Když vyroste tráva, někdo jí poseká. V tomto pro mě už pátém období by mi udělalo radost, kdyby se opravila kaplička v Čepicích. Krov a věžička jsou v nevyhovujícím stavu a o opravě se mluví už delší dobu.

Petr Balcar

58, Rabí

zastupitel třetí období, člen kontrolního výboru

Už jako místostarosta, kterého jsem dělal osm let, jsem se snažil propojovat lidi a hledat společné slovo. Spojovat i aktivity spolkové činnosti—ROSy, hasičů, myslivců. Aby se dalo pořádně zlepšovat, je potřeba pracovat dohromady. Aby lidé nejenom povídali „no ti to dělají blbě“, ale aby tomu šli naproti a sami se zapojili. Také je potřeba, aby aktivity přebírali mladí lidé—a to včetně zastupitelstva—a těm starým nechal už jenom poradní hlas. I proto bych byl rád, aby v Rabí byly stavební parcely a udrželi jsme zde mladé. Bytů je nedostatek a v bytě ani každý být nechce. Výstavbu nám do jisté míry limituje památková rezervace. Přesto bychom se měli snažit dotáhnout to tak, aby se dalo stavět dál.

Usnesení č.3/2023

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 03. 04. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí
Počet přítomných zastupitelů 7 (M. Marek se dostavil v 17:20 hod), omluveni 2 zastupitelé (R. Lupíšek, R. Janečková)
ZM Rabí je usnášeníschopné.

- 1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu V. Hejpetra a P. Balcara a zapisovatelkou p. Marii Jamrichovou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 3) Zastupitelstvo města bylo seznámeno s agendou MěÚ.
Tento bod vzalo ZM jednohlasně na vědomí
- 4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
a) poskytnutí daru ve výši 15000 Kč spolku SDH Rabí (IČO: 65579224), SDH Čepice (IČ: 66342040), SDH Bojanovice (IČO: 66342040), ROŠa Rabí (IČO: 22866663), MS Březinka (IČ: 48351687)
b) poskytnutí daru ve výši 10000 Kč Český svaz včelařů, ZO Rabí (IČ: 63515873),
c) poskytnutí účelové dotace na Ruinfest ve výši 5000 Kč spolku Kulturně vlajeme z.s. (IČ: 08074321),
d) poskytnutí účelové dotace ve výši 5000 Kč na pořádání kulturní akce Sraz harmonikářů v Čepicích SDH Čepice (IČ: 66342040).
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
a) účetní závěrku MŠ Rabí za rok 2022 se záporným výsledkem 64.553,40 Kč způsobenou navýšením cen silové elektrické energie,
b) krytí záporného hospodářského výsledku z rezervního fondu ve výši 4.553,40 Kč,
c) poskytnutí mimořádného příspěvku z rozpočtu města na krytí ztráty ve výši 60.000 Kč.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zadání společného výběrového řízení mimo režim ZVZ a oslovení vhodných uchazečů k provedení prací: „hydrogeologický průzkumný vrt HV 01 pro obec Čepice, Čepice – zásobování pitnou vodou“ a „Připojení vrtu HV-3 a úpravy vodojemu v Rabí“ a pověřuje starostu města Rabí podpisem smlouvy s uchazečem s nejnižší cenovou nabídkou.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr pronájmu zemědělského pozemku o celkové ploše 323,40 m2 v k.ú Čepice za roční nájemné 3000 Kč ha/ročně tj. 97 Kč/rok.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr rozdělení pozemku p.č. 40/6 v k.ú. Čepice a pověřuje starostu jednáním v této věci.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtové opatření č.1/2023 dle přiloženého návrhu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje podání žádostí o dotace:
PSOV – osvětlení Čepice,
Bezpečný kraj – ukazatele rychlosti v Čepicích,
Dotace na prodejny 2023,
Podpora jednotek SDH obcí Plzeňského kraje v roce 2023 (věcné prostředky),
Podpora rozvoje cestovního ruchu v Plzeňském kraji pro rok 2023 (turist. posezení cesta kostel Rabí – Bojanovice),
dotaci ze státního rozpočtu na pořízení přívěsného hasičího vozíku (dotace max. 70% z uzn. nákladů max 450 tis. Kč).
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

Jak mohu Rábské noviny podpořit já?

Chtěli bychom, abyste našli RN ve své schránce co čtvrt roku. Ale aby mohly být přínosné, informačně nabité, pestré, zábavné a udržitelné musí vznikat zdola. Rábské noviny mohou být tím, čím jsou, jenom díky dobrovolnickému nadšení přispěvatelů a přispěvatelek.

Pokud se vám Rábské noviny líbí, budeme moc rádi, když je podpoříte. Je hned několik možností.

- Finanční příspěvek** na účet spolku ROŠa, který se na vydávání RN podílí. Číslo účtu je 239324891/0300. Do zprávy pro příjemce uveďte „Rábské noviny“
- Placená inzerce** v RN zaměřena na nabídku lokálního nebo regionálního dosahu.
- Vlastní článek** na téma spojené s Bojanovicemi, Čepicemi a Rabím nebo okolím.
- Typem na zajímavé téma**, příběh, událost, která by neměla zůstat bez povšimnutí.

Pro více informací nás kontaktujte na e-mailu rabskenoviny@seznam.cz nebo přes messenger [facebook.com/Rabimesto](https://www.facebook.com/Rabimesto).

První týden v roce jsme odbahnili a upravili lokalitu u vrtů v Rabí směrem na Budějovice. Foto: archiv město Rabí

V lednu jsme také opravili lesní cestu u Čepic. Foto: archiv město Rabí

Na začátku února přijela štěpovačka z Písecké lesní a dřevní hmotu nadrtila a odvezla. Objednáváme jí dvakrát ročně. Nic za hmotu nedostáváme, ale nic nás její likvidace nestojí. Do venkovního skladu na Žínku mohou odkládat větve i občané. Stačí si vyzvednout klíče na radnici. Do budoucna plánujeme poříditi do obcí i kontejnery na větve, které do kompostu nepatří. Foto: archiv město Rabí

V únoru jsme také do venkovního skladu pořídili dva lodní, které už nyní slouží k uskladnění elektroodpadu. Foto: tf, archiv město Rabí

Období vegetačního klidu jsme využili k údržbě našich stromů. V Bojanovicích došlo k prořezávce lip na návsi...
Foto: tf

... a v Čepicích došlo k pokácení nebezpečného topolu v prostoru vodáckého občerstvení a k výsadbě nových listnáčů, kteří nahradili nevhodné a z dopravního hlediska nebezpečné tůje. Foto: archiv města Rabí

Prostřednictvím Svazku obcí Pošumaví a dotace Plzeňského kraje můžeme od jara využívat nové příkopové rameno. Foto: archiv města Rabí

Díky pojistce jsme mohli opravit přístřešek u hasičské klubovny v Čepicích, který byl poškozen loňskou supercelou. Foto: archiv města Rabí

Slovo šéfredaktorky závěrem

Editorial je standardně první text, na který v časopisu narazíte. A také standardně bývá jenom jeden. My nejsme tak úplně standardní časopis, a tak si můžeme dovolit mít editorially dva. Nebo alespoň pro tentokrát.

První editorial na titulní stránce (a nejspíš s velikou úlevou na nějakou dobu poslední) napsal

dosavadní šéfredaktor a starosta Míra Kraucher. Houževnatost, s jakou opakovaně resuscitoval Rábské noviny (nebo také RN) z klinické smrti, byla obdivuhodná. A nemám žádných pochyb, že by jim dokázal pumpovat krev do žil dál.

Přesto se rozhodl zaexperimentovat a předat noviny do dalších rukou—do těch mých. Po zakladatelce Aleně Kraucherové, Evě Duškové a Mírovi už do čtvrtých.

Kdo jsem? Jmenuji se Tereza Freidingerová. Jsem bojanovická nerodačka. Neumím vyslovit zastřené *á* ve slově Rábí a ani otevřené *é* ve slově Plzeň. Neříkám *tuto*, *japato* ani *mamina*. Do nedávna jsem nevěděla, kde se říká *na Žínku* nebo *v Hrůbatech*. Do loňského podzimu jsem neznala *hnětýnky*. A ani jsem netušila, že listí *pade*.

Míry odvaha (nebo vyhoření) musí být obrovská, když se rozhodl vedením RN pověřit někoho s tak bídnou místní znalostí. Asi mi nahrávalo, že nikdo jiný ve frontě nestál.

Ale věřím že mi má zvědavost, grafomanie a ambice—společně s Mírou, Hankou Sulánovou, Maruškou Jamrichovou, a vůbec celou ROSou, školkou, rábskými, bojanovickými a čepickými hasiči a hasičkami (a taky myslivci, včelaři a spoustou dalších, které ještě neznám) za zády—pomohou RN nejenom resuscitovat, ale i z nich udělat plátek regionálního významu. Na který se budete opravdu těšit. A u kterého budete mít radost, až v něm najdete svou fotku.

Chceme z RN udělat živý prostor, který bude vycházet čtvrtletně v papírové podobě a průběžně v onlinu. Rábské noviny, facebook.com/Rabimesto a stránky města budou propojené. Díky tomu k vám budou proudit trvanlivé i rychloobrátkové informace, důležité aktuality i fotky a videa. Moc bych si přála, aby se okruh přispěvatelů a přispěvatelek rozrostl, a to zejména o mladší ročníky, jejichž pohled na život v našich obcích zatím moc v RN slyšet nebyl.

Až mě někde potkáte s foťákem v ruce, prosím, neutíkejte. Nejde psát o vás bez vás. A o vás bez vaší podpory. V místní znalosti toho mám ještě co dohánět. Děkuji a budu se těšit.

Tereza Freidingerová

Vydává město Rabí a Rábský okrašlovací spolek ROSa

Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Rábské noviny číslo 55 (14 ročník, číslo 1)

Uzávěrka pro číslo 56 je 25.června 2023

Kalendář akcí jaro 2023

duben

- 3.4. Zasedání zastupitelstva
- 8. 4. FK Budětice—SRK Železná Ruda na hřišti v Rabí
- 20.4. Uklidíme Česko s MŠ Rabí
- 22. 4. FK Budětice—Sokol Hartmanice na hřišti v Rabí
- 30. 4. stavění máje a pálení čarodějnic ve všech našich obcích

květen

- 1. 5. 2. ročník prvomájového běhu Bojanovice—Rabí
- 10. 5. zápisy do MŠ Rabí
- 13. 5. FK Budětice—TJ Sokol Běšiny na hřišti v Rabí
- 20. a 21. 5. Rábská pouť
- 20. 5. okresní kolo hry „Plamen“ na hřišti v Rabí (závodí družstvo mladých hasičů SDH Rabí)
- 27. 5. FK Budětice—Dukla Janovice B na hřišti v Rabí

červen

- 3. 6. Ruinfest 2023 na hradu Rabí
- 3. 6. FK Budětice—TJ Žihobce na hřišti v Rabí
- 10. 6. FK Budětice—Svatobor Hrádek B na hřišti v Rabí
- 23.6. Divadelní představení v KD Rabí
- 24.6. Sraz rodáků v Rabí na hřišti + večerní zábava

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.mestorabi.cz/kalendar-akci

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová

Redakce: Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Marie Jamrichová

Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová

Autor předlohy obálky: Roman Lupíšek